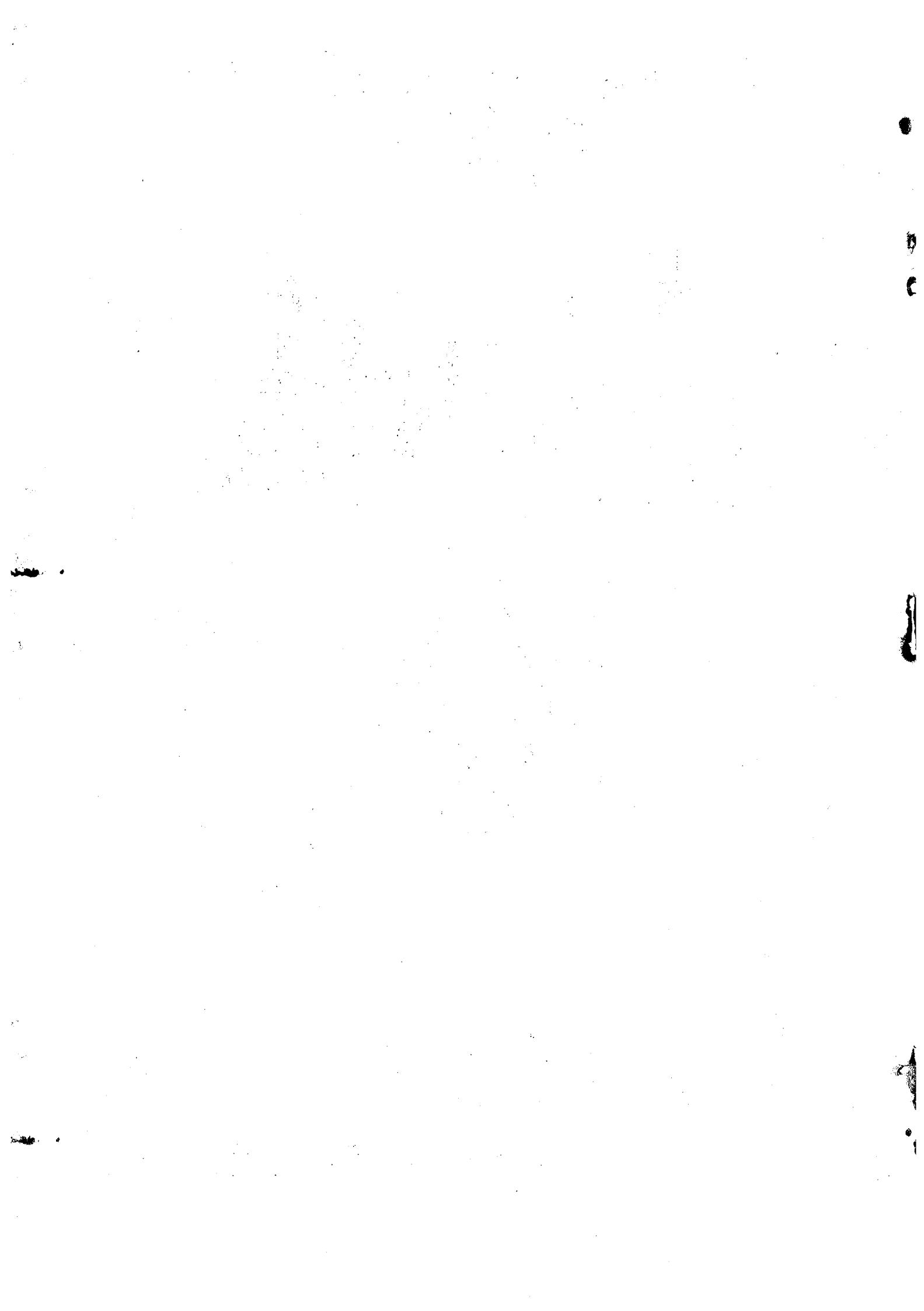

OGRANAK SELJАČKE SLOGE
BUŠEVAC

Godišnjak

2

1967

G O D I Š N J A K

GODINA IV Buševec 17. II 1968. BROJ 2

I Z D A V A Č:

OGRANAK "SELJAČKE SLOGE"

UPRAVNI ODBOR

GLAVNI UREDNIK

Josip Kovačević

UREDNIK

Stjepan Robić, dipl.eck.

P I Š U

Godišnje izvještaje:

Nikola Kos

Ivan Rožić

Juraj Bobesić

Marijan Lučić

Nikola Petrnac

Ivan Rožić /Nikole/

Josip Kovačević

Josip Kovačević /Ivana/

Josip Robić

Članke:

Ivan Rožić

Stjepan Robić

Ivan Kos

Josip Kovačević

Ivan Glavoš

Zlatica Kos

Mato Detelić

Ivan Vnučec

OSTALI SADRŽAJ:

In memoriam

Intervju sa najstarijim članom OSS-e

Pjesma

Humor

Popis članova

Statistika

TEHNIČKI UREDNIK

Ivan Kos - Đoni

PRIJEPIŠ I UMNOŽAVANJE

Nikola Kos

PREDGOVOR

Na prošlogodišnjoj skupštini OSS-e podnio sam izvještaj o trogodišnjem radu redakcije "Glasa Buševca". Bio sam uvjeren da je, nas starih članova uredništva, rad time završen.

Ivan Rožić prihvatio je dužnost urednika "Glasa Buševca". Međutim zbog preuzetosti on nije mogao izdati ni jedan broj lista. Nije bilo finansijskih sredstava za njegovo izlaženje.

Obzirom da se kroz čitavu godinu naku-pilo prilično materijala kojeg je trebalo stampati - premda sam zauzet drugim poslovima, prihvatio sam se dužnosti da uredim uz pomoć par članova upravnog odbora "Sloge"- "Godišnjak" OSS-e, u kojem će se stampati svi izvještaji za godišnju skupštinu. Nažalost nisrami smo se obratiti za pomoć školi u Buševcu. Oni su nam rado pomogli, te im se ovom prilikom zahvaljujem. Nevjerojatno je da danas kada naše društvo ima na rašpolaganju stroj za pisanje i umnožavanje, osnovne elemente za rad, kod uređivanja lista, nema ljudi.

Pred par godina bilo je obrnuto.

Ovaj stroj za umnožavanje nabavljen je prošle godine. Novčana sredstva za kupnju stroja dao je OSS-e i NK "Polet" - radi čega zaslužuju svaku pohvalu.

U ovoj godini ozbiljnije bi trebalo ispitati mogućnost financiranja lista, a i pronaći ljude koji bi radili u redakciji.

Kroz tri godine izlaženja on je postao vrijedan informator svih važnijih zbivanja u našem mjestu, a time i stvarna potreba.

Dakle, treba nastojati svim sredstvima da on i dalje izlazi. Uz ovogodišnje izvještaje OSS-e, i raznovrsnih članaka, stampali smo neke prošlogodišnje izvještaje OSS-e, koji nisu štampani u "Glasu Buševca", a smatrali smo potrebnim da ih članstvo ima "pri ruci".

G. Urednik

IN MEMORIAM

Dana 2. veljače umro je neradanom smrću počasni član OSS-e Buševec, Josip Zubek. Pokojni Josip rođen je 1892. godine u selu Buševcu.

Pokojnik je još kao mladić otišao u Ameriku godine 1908, no tamo je bio vrlo kratko vrijeme pa se već godine 1909. vratio kući. Iste godine dogodila se u njegovoj kući veoma teška tragedija u kojoj on i njegova braća i sestre izgubiše majku i oca. Tom tragedijom on i njegova braća, osim najstarije sestre koja se već bila udala, ostali su neopskrbljeni, u velikoj bijedi. Odmah nakon tragedije uzeli su ih k sebi tetak i tetka tj. Mato i Mara Robić koji nisu imali djece i posvojili ih. Kad su poodrasli, dva Josipova brata otišla su u Ameriku, a Josip je ostao kod njih da im radi na polju sve njihove poslove, tj. da im pomogne opskrbiti malodobne sestre za udaju. Tetak i tetka imali su malu trgovinu mješovite robe i radili su u trgovini, a Josip i njegove sestre radili su sve druge poslove. Pokojni Josip kad je imao i malo vremena pomagao je teti u trgovini i tako se postepeno uveo i u trgovinu i pokazao se kao takav veoma sposoban. Uza sve te poslove bio je veoma društven i napredan u prosvjeti i kulturi, rado je čitao knjige i časopise. U ono vrijeme bio je aktivni član ondašnje Hrvatske republikanske seljačke stranke.

Godine 1920. sa naprednim mlađim seljacima našeg sela, bio je jedan od osnivača prosvjetnog dobrotvorog društva "Seljačke sloge", prvo u našoj domovini Hrvatskoj. Da je bio veoma aktivan govoril i to što je postao jednoglasnim izborom i prvi predsjednik tog društva. Svojim radom mnogo je doprinio njegovom dalnjem napretku. Iste 1920. godine, postao je i aktivni član DVD-a Buševec, sve dok nisu tetak i tetka predali trgovinu mješovite robe u njegove ruke. Kako uslijed trgovackih poslova nije mogao biti aktivni član u Dobrovoljnem vatrogasnem društvu, postao je član utemeljitelj DVD-a sve do svoje smrti.

Kao član Ogranka "Seljačke sloge" i materijalno pomaže sve do drugog svjetskog rata. Nakon oslobođenja društvo ga imenovalo počasnim članom OSS-e Buševec. Tu čast imao je do posljednjeg trenutka svog života. Još prije drugog svjetskog rata preselio je svoju prodavaonu u Veliku Goricu 1936. gdje je i sam stalno poslovao, ali se uvjek osjećao Buševčanom te je dolazio na skupštine OSS-e i DVD-a. Za vrijeme drugog svjetskog rata bio je na strani Narodno-oslobodilačke borbe i pomagao je moralno i materijalno. U borbu je poslao svoja dva sina, od kojih je jedan također Josip, čuveni borbeni avijatičar, poznat širom naše domovine. U liku Zubeka Josipa, sada pokojnog izgubilo je naše selo veoma dragog druga i veoma zaslužnog člana naših društava, za napredak prosvjete i kulture u našem kraju.

Iz Velike Gorice krenula je tužna povorka njegovih brojnih prijatelja iz naše čitave okolice, te mnogobrojna rodbina kao i članovi našeg prosvjetnog i dobrotvornog društva OSS-e i DVD-a, kao i nogometnog kluba "Polet". Njegovo mrtvo tijelo sa velikom tugom ispratili su do župnog groblja na vječni počinak u obiteljsku robnicu.

Neka bude vječna slava našem zaslužnom i nezaboravnom članu naših društava, pokojnom Zubeku Josipu.

IM MEMORIAM
Slavko Bobesić

1929 - 1967.

Okrutna smrt uništila je sreću jedne obitelji. Odnijela je jedan mladi, vedri život.

Umro je naš Slavko Bobesić, nenadano i nevjerljivo. Velika bol pogodila je njegovu mladu suprugu, a još više sitnu djecu. Djeca su ostala bez oca, žena bez supruga. Njegovo mjesto je nezamjenjivo.

Nezanjenjivo u kući i prazno u našem selu.

Sve naše organizacije izgubile su vrijednog, sposobnog i aktivnog člana. Radio je u OSS-e, SK, DVD-e, NK "Polet", SSRNJ i svugdje gdje je mogao pomoći.

U svim knjigama njegovo ime je zapisano. Ostali su tragovi njegova rada i uspomene u srcima njegove djece, supruge, braće, prijatelja i svih nas. On je bio svugdje prisutan, na pozornici, u spremištu na nogometnom igralištu. Sve je on prošao i na sve je stigao.

On će i dalje ostati u našem sjećanju kao vrijedan i sposoban radnik, neumoran graditelj svega onoga najljepšeg što smo zajednički radili i zašto smo se borili u našem selu.

Zato što je bio pošten i marljiv bio je i cijenjen među ljudima.

Naše selo, familija i članovi gotovo svih naših organizacija ispratili su ga na njegovom posljednjem putu i okitili njegov grob brojnim vjencima.

Za sve ono što je učinio za nas i naše selo, neka mu je hvala i slava!

GODIŠNJI IZVJEŠTAJI O RADU DRUŠTVA OSS-e

Izvještaj tajnika

od prošle godišnje skupštine do danas tj. 8. 4. 1967. -17. 2. 68.g.

Posebno mi je draga dužnost da mogu u ime upravnog odbora da pozdravim vas, članove kulturno-prosvjetnog društva OSS-e Buševec, aktivne i počasne, delegate naših društveno-političkih organizacija i ostale prisutne nam drage goste!

U svojem izvještaju ču pokušati da što jasnije i ujedno iznesem rad i probleme društva, koji su se javili od prethodne skupštine do danas. Odmah nakon konstituiranja Upravnog odbora donesen je plan radaza ovu godinu. Plan je bio veoma otilan, pa su nam rekli neki drugovi na sastanku plitičkih aktiva sela krajem travnja 1967."Samo ako bude 30% ispunjeno." Svjesni smo bili toga zadatka. Sav plan nismo ni namjeravali ispuniti, već primitćemo se onog posla što će ići, odnosno što ćemo biti u mogućnosti izvršiti. Odmah smo, iako je već bilo kasno dostavili molbu Skupštini općine Vel. Gorica za neku dotaciju. 16.4. izveo je naš dramski ansambl priredbu "Turopoljski top" Augusta Šenoe na buševečkoj pozornici. Bio je to veliki uspjeh.

naših glumaca i režisera, toplo primljen igrokaz od naše publike. To smo doživjeli i od publike u Vel. Gorici na Smotri mladosti, gdje smo osvojili prvo mjesto u konkurenciji te vrste, te za nagradu putovali na smotru mlađih u Viroviticu, gdje zbog slabe organizacije domaćina nismo nastupili. Nastupili smo još u Kućama i Mraclinu gdje smo bili vrlo lijepo primljeni od publike i "Goranovaca" kao domaćina. Kolege iz Mraclina nisu imale nažalost toliko uspijeha kod nas jer su u to vrijeme bili u punom jeku poljski radovi. Dobivši povoljan odgovor od općine tj. novčanu pomoć od 4000ND odmah smo prišli vrlo teškom zadatku, odnosno realizaciji glavne točke plana rada. Pripremanje izvođenja originalne starinske "Turopoljske svadbe" u našem mjestu. Počeli smo sa pravljenjem originalne narodne nošnje i to ovaj puta samo mentena i hlača -plemenitaške nošnje kao i starinske obuće -opanaka. Uvježbati glumce nije bilo lako kako kod nas tako i u Mraclinu. S pjevačima je bilo ipak malo lakše. To sve nije išlo u najboljem redu, jer je bilo po nešto i sabotaže u našem selu, koji su koliko-toliko smanjivali moral našim ljudima. Uspjekos svemu tome postignut je uspjeh mislim da neću pretjerati -iznad očekivanja.

3. lipnja održana je godišnja skupština središnjice "Seljačke slogue" u Zagrebu. Tom prilikom dodjeljena nam je diploma za uspješan i svestran rad na kulturno-prosvjetnom polju. Sačuvali naziv "Matičnog ogranka" a naš dosadašnji predsjednik izabran je u Glavni odbor Središnjice "Seljačke slogue" u Zagrebu. Sredinom lipnja organizirali smo tečaj engleskog jezika za početnike. Tečaj je uspješno vodio uz ljep uspjeh slušača Rožić Nikole Ivan. Polaznicima tečaja bile bi dodijeljene posebne diplome društva, da je tečaj održan do kraja. Naime gubitkom društvene prostorije OSS-e nismo mogli dobiti pogodnu prostoriju te je ovaj pothvat propao.

30. srpnja održali smo tradicionalni nogometni turnir na kojem su sudjelovali ekipe: Saveza boraca, SD "Poleta", DVD-a i OSS-e, igrači su ispunjavali posebne uvjete. Zahvaljujemo svim društvima na sudjelovanju a Savezu boraca još jednom čestitamo na osvojenom prvom mjestu. Posebno se zahvaljujemo SD "Poletu" na korištenju njihovih dresova i nogometnog igrališta.

10. srpnja članovi OSS-e posipali su šljunkom stazu do "glumačke sobice", te je tako olakšan prilaz prostoriji za vrijeme kišnih dana. Kad sam već spomenuo 3. rujna izveli smo u zajednici sa kolegama iz Mraclina starinsku originalnu Turopoljsku svadbu koja je donjela nove uspjeha i ugled naših društava i komune na širem području naše zemlje. OSS-e Buševac snimio je vlastiti film u boji koji je bio prikazan s uspjehom na više mjesta, a "svadba" je bila emitirana 7. veljače na prvom programu radio Zagreba u emisiji "Iz rada naših KUD". Kako je "svadba" izvedena s puno uspjeha pred nama stoji još mnogo ozbiljnih nedostataka i problema ukoliko će se, a što je želja sviju nas i općine, održavati svake godine tj. da to bude tradicionalni oticaj naše komune. Naiveći zadatak i problem su originalne narodne nošnje, bez koje se više ne smije ni pomisliti na "svadbu" s obzirom na današnju reklamu te odjek te manifestacije, te posjetioce koji se spremaju da vide original a ne mješavinu nečega s nečijim, u tom slučaju ugostili bi grupu Gradiščanskih Hrvata tj. ukoliko će se "svadba" više održavati. Pismo koje smo dobili kao odgovor od Gradiščanskih Hrvata iz Gradišča pročitat ću na kraju mojeg izlaganja.

Sa pripremama za svadbu počeli smo već ozbiljno sada razmišlati i raditi. Počeli smo raditi originalnu našu narodnu nošnju. Dali ćemo to dovršiti ili uopće nastaviti ovaj put samo od finansijske pomoći općine. Nadajmo se! O svadbi bit će govor a i daljnjim izvještajima.

5. ujma o množstvu i druge prostorije. To je vrijeme kad nam je najviše bila potrebna i kada je za koji dan trebala biti otvorena u našem selu čitaonica, jer je sve bilo spremno u tu svrhu. Ali je i taj plan propao. Naime 20.8.1967. politički aktivni sela, kojemu je prisustvovao i upravitelj OPZ "Turopolje" drug Josip Vučić Ilija, donio odluku da se prostorija odstupi zadruzi za otvorenje samoposluživanja uz točno definiranu pomoć za izgradnju i nove prostorije.

Brigu o gradnji, kako ste već upoznati na jednom od sastanka članstva, OSS-e preuzeila je Mjesna zajednica, sela Buševec. Tada nije riješeno pitanje, gdje će se graditi prostorija uz dom DVD-a ili uz pozornicu što je bila želja OSS-e. Na slijedećem sastanku 23.8. usvojen je ovaj drugi prijedlog kojeg je podržalo između ostalih SD "Polet" te ponudio svoju pomoć i u zajedničkoj izgradnji javnog kupatila.

22. siječnja og. nastupili su članovi OSS-e na javnom snimanju emisije "Subotom uveče" koja je održana u Vel. Gorici. Nastupio je Matko Detelić kao recitator svoje pjesme "Oranje", Dragi Katulić sa pjesmom ALOHA-oe u konkurenciji "trazimo debitanta", glumci Biserka Črnko, Ivan Antuna Rožić i Đurđa Kovačević sa jednom scenom iz Senonog "Turopoljskog topa" i ženski trič Kos-Kovačević-Siladi sa pjesmom Djevojka djevojka... sa uspijehom su nastupili te večeri. Još jedno priznanje privalo je našem članu Ivanu Rožić (Nikole) koji je bio stent režije.

Posljednjih dana pred ovu skupštinu pristupili smo napokon rješavanju ozbiljne stvari -točnog utvrđivanju članstva. Štanpane obrasce koje imaju svaki član zasebno, pokazali smo svakom članu. Ljudima koji su sudjelovali na "svadbi" a do tada nisu bili novi članovi te starim članovima za koje smo za sada saznaли da su bili članovi. Upisati se mogu u članstvo OSS-e tko se god hoće. Neka nam oproste oni, "stari članovi" koji nisu možda dobili karton. To je nehotice jer iz bilo kojeg razloga nije uveden u knjigu, članovi koji imaju zasluge za društvo, a nisu sada članovi, a žele biti, ili novi članovi neka se, molim ih sami javi i zatraže karton ukoliko ga neće naknadno od nas dobiti. Danas OSS-e ima 2p7 članova od njih je 8 počasnih.

Ove godine su održana tri sastanka članova i učesnika svadbe. O radu Upravnog odbora informirat će vas nadzorni odbor. Na kraju mojega izvještaja zamolio bih skupštinu, kako i kakve mjere odnosno sankcije, bi se podurele za one članove koji iz neopravdanih razloga odbiju ili neuredno izvrše dužnost koja mu je povjerena. Napominjem da će vas o radu pojedinih sekacija detaljnije obavjestiti pojedini voditelji.

Nikola Kos

Izvještaj o radu foto-kino sekcije

Ove godine je konačno počela radom i foto-kino sekcija. Pionirski rad nas amatera donio je dosta uspjeha. Istina, nije organizirana izložba slika pod naslovom "Buševec u slici" nakad i sad" jer to nismo mogli učiniti iz objektivnih razloga. Društvo ne raspolaze ni jednim fotoaparatom. Sve što je snimljeno, a te su crnobijeli i u koloru iz Turopoljske svadbe" snimili su članovi sekcije valstitim fotoaparatima a izrada slika, razvijanje filma, vršilo se u Zagrebu i Vel. Gorici što je društvo trebalo platiti. Film u boji snimio je Ivan Rožić (Nikole), također vlastitom kamerom. Da bi ove godine mogli uspješno raditi, a zadatak koji nas čeka nije lak ni malen, društvo bi trebalo peduzeti efikašnije mјere u tu svrhu.

Blagajnički izvještaj

Prihodi

1.) Saldo blaganje od 8.4. 1967. godine	609,58
2.) Pomoć od NK "Polet" za kupnju umnoživača	300,00
3.) Zajam od mjesne zajednice	1000,00
4.) Dotacija općine	4000,00
5.) Društvena članarina	482,40
6.) Prihodi tečaja engleskog jezika	80,00
7.) Prihodi od priredbi	1808,00
8.) Dotacija od "Odranskog ribiča"	170,00
9.) Dotacija od OPZ "Turopolje"	200,00
10.) Pomoć društvu od Dragice Šever Gl.109	100,00
11.) Prihodi sa turnira	321,70
12.) Prihodi na "Turopoljskoj svadbi"	1570,25
13.) Zarada na filmu "Turopoljska svadba"	784,75
14.) KUD "IGK" Mraclin za plakate "Turop.svadba"	92,50
15.) Za prodane slike "Turopoljska svadba"	183,00

U K U P N O

11.695,18

Rashodi

1.) Troškovi svadbe	687,12
2.) Troškovi za sve predstave "Turopoljskog topa"	1199,38
3.) Troškovi za filmove turopoljske svadbe	811,64
4.) Putni troškovi	416,80
5.) Potrošni materijal	436,56
6.) Za šivanje svih mentena i garderobe "Turopoljskog topa"	1330,00
7.) Za materijal za mentene	2166,73
8.) Za vjence umrlim članovima	162,00
9.) Troškovi knjižnice	22,00
10.) Troškovi prilikom gostovanja KUD "IGK" iz Mraclina	155,46
11.) Za kupljene opanake	1580,00
12.) Vraćeno mjesnoj zajednici	1000,00
13.) Za kupljene slike	210,00
14.) Za glazbu na "Turopoljskoj svadbi"	250,00
15.) Stroj za umnožavanje	600,00
16.) Troškovi skupštine	100,00
17.) Za magnetofonsku traku	100,00

U K U P N O

11158,80

Ukupni priritak
Ukupni izdatak

11.695,18
- 11.158,80

Saldo blagajne od 17.2.1968.

536,38

Blagajnik
Ivan Rožić

Izvještaj knjižničara

Pokazatelj stupnja kulturnog, prosvjetnog političkog ili općeg razvitka našeg mjeseta, bez obzira bio to grad ili selo, je nesumljivo knjižnica i čitaonica. Selo Buševec bilo je od početka da tako nazovem "renesansne prosvjete" žarište kulturnog, prosvjetnog i političkog života, te prednjačilo u tome u okolini nadaleko. U tu svrhu naši mještani otvorili su knjižnicu u selu i posjedovali veoma veliki knjižni fond. Mi smo danas napredovali u kulturno-prosvjetnom životu, ali na našu žalost, katalog knjiga se uopće nije izmjenio ni kvalitativno ni kvantitativno. To i je glavni razlog što je knjižnica većim djelom godine zatvorena i ima sve manje članova. Gotovo sve knjige su starog ili starijeg izdanja, kao one koje veći dio Buševčana i po nekoliko puta, te nisu više za nas interesantne i ne zadovoljavaju potrebama čovjeka u današnjem socijalističkom društvu. Poduzeli smo razne mjere za poboljšanje situacije, tražili pomoć od naših društveno-političkih organizacija, izdvojiti dio novca iz naše "Slogine blagajne" i sl. ali nismo uspjeli. Ove godine gradit ćemo društvenu prostoriju, u kojoj bi trebalo između ostalog raditi knjižnica i čitaonica. U tom cilju moramo svi zajedno poduzeti ozbiljne mjere. Razmislite o tome! Knjižnicu je do sada vodio uglavnom zbog odustava knjižničara Juraja Bobiletića tajnik, Nikola Kos.

Juraj Bobiletić

Izvještaj referenta povjesnog arhiva

Od svih točaka navedenih u planu povjesnog arhiva dirnute su gotovo sve, odnosno nastavljeno je s njihovim rješavanjem. Kako vam je poznat još od prošle godišnje skupštine, da je plan rada povjesnog arhiva gotovo fiksan, tj. stalan kroz duži i iz godina. To je razumljivo s obzirom na svrhu radi koje je osnovan. Na pohranu u arhiv stavljen je sav materijal interesantan za nas kao i pismani dokumenti koji govore o životu naših ljudi nekada, njihovim običajima, dokumenti koji govore o važnijim događajima i zbivanjima oko naših ljudi i sela kroz njihovu povijest. Isto tako stavljuju se i dokumenti istog sadržaja koji danas možda nisu tako vrijedni, ali će kroz koju godinu biti. S zadovoljstvom vam mogu saopćiti da je skupljer relativno veći broj materijala, te stavljen na sigurno mjesto, a na njega se pazi i s njim postupa savjesno. Zahvaljujem se onim našim mještanim društveno-političkim organizacijama koji su pomogli u ovoj akciji, a posebno drugu Matiji Črnko koji je dao veći dio povijesne građe.

Nikola Kos

Izvještaj oružara

Ove godine u odnosu na prošlu one "mandatne" godine situacija se donekle izmjenila. Naime, garderoba OSS-e. Buševec popunjena je sa:

- 15 kompleta mentena i hlača
- 20 pari ženskih (narodnih) opanaka
- 10 pari muških (narodnih) opanaka
- 1 stroj za umnožavanje (šapilograf)
- 1 crna zastava

u vrijednosti od 7000,00 dinara. Sada kad nešto imamo nemamo gdje pospremiti. Nemamo nikakvog odgovarajućeg ormara, a gore navedeni predmeti nalaze se, uz zaduženje kod pojedinih članova.

To će biti još veći problem kad se dovrše i izrade već započine ženskih narodnih nošnji. Na to trebamo osvrnuti posebnu pažnju.

Nikola Peternac

Izvještaj nadzornog odbora

Nadzorni odbor sastao se tokom mandatne godine 4 puta i to bez naročitog dnevnog reda, ali svakako u smislu nadzora i rada društva i Upravnog odbora. Na posljednjem zajedničkom sastanku pošlo se pregledati blagajničko poslovanje i kod same revizije ustanovljeno je da je blagajna vođena uredno i da nema neispravnosti. Svi dokumenti su pravilno knjiženi i potpisani od odgovarajućih rukovodilaca.

Pada u oči velika cifra primitaka, ali do nje je i cifra izdataka. Možemo biti zadovoljni sa finansijskim stanjem, jer smo puno toga kupili ove godine. Ogranak je kupio ove godine 15 pari muških odijela (menteni i hlače) i druge kostime što стоји 3.496, 73 nd. Opanci muški lo pari što стоји 550,00 n.d. Opanci ženski 20 pari što стоји 1.030,00 nd. Stroj za umnožavanje koji nas стоји 300,00nd., a 300 je dao SD "Polet" i mi mu se puno zahvaljujemo. Ovdje moram napomenuti da je u izradi muška i ženska narodna nošnja što će nas koštati negdje oko 9500,00nd. Što se tiče inventara tu nema promjene, jedino je više ovo što je gore navedeno. Smatram da nije potrebno nabrajati vlasulje, brkove, te razne boje za maske to je i onako potrošni materijal.

Od vrijednih stvari imamo:

1. Pisaci stroj
2. Stroj za umnožavanje 6 šapilograf)
3. Televizor
4. Radio aparat
5. Od glazbala samo jedan stari bubenj i još stariju berdu. (b.) U arhivu nismo baš puno radili unutra je od ranije pohranjena dokumentacija, a to je opravданo jer smo se više angažirali oko turopoljske svadbe. Za nadzorni odbor je najvažnije da nema manjka. Ove godine treba si uzeti malo više vremena pa da se arhiv popuni sa nekim dokumentima koji se još nalaze po selu. Što se tiče knjižnice ona je kao i do sada dobro čuvana, ali s jabo korištena jer se malo posuduju knjige pa stoga i nema manjka, a kupili nismo skoro ništa. Za knjižnicu je još neophodno potreban jedan ormara. Na kraju mi je dužnost da ocijenim rad UO.

Moramo priznati na našu radost, da smo takav odbor tražili već godinama i našli ga baš u potrebnom času kada je trebalo uložiti mnogo truda i volje oko izvođenja "Turopoljske svadbe". Predsjednik Stjepan Robić, diplomirani ekonomista, dao je više nego se može zamisliti i o njemu možemo govoriti samo pohvalno. Tajnik Nikola Kos iako mlad ugodno nas je iznenadio svojom voljom i ambicijom. Režiser "Turopoljske svadbe" Josip Kovačević (Josipov) o njemu nečemo ni govoriti, jer ga bez razloga neki ne nazivaju mozak društva. O njegovom radu i zaslugama trebalo bi dulje govoriti, iako često prelazimo preko toga.

Ivan Rožić već par godina je režiser svih izvedenih dramskih djela naše dramske družine. Puno je uradio o čemu ćemo tek kasnije govoriti jer njegova sposobnost je višestruka i on nosioci mnogih naprednih akcija u društvu. Ostali članovi odbora po našem mišljenju mogli su se dati malo više.

Na kraju bi htio da podvučem i neke negativne stvari tj. htio bih da napomenem na neke tako zvane trzavice između OSS i SD "Polet". Uvjeren sam da tih trzavica nema nego su one zamišljene u pojedinim glavama koje ne misle koliko to šteti svakoj organizaciji. Izgleda da pojedinci lične svoje stvari obavljaju na teret društva.

Nikao si ne mogu zamisliti da jedno društvo mrzi drugo, jer ako pogledamo malo bolje svi smo članovi i jednog i drugog društva, i mora nam biti interes da zajednički riješavamo probleme i dižemo ugled našeg sela. Svaki onaj koji misli drukčije njega netrebani u jednom društvu jer on je kočnica napredka i aktivnosti u selu, a te kove trebamo izolirati iz svih organizacija. Točno je, to da su neki ljudi skloni plesu, drugi nočetu a poneki pak pjevanju, glumi itd., ali zato se ne trebaju konfrontirati. Ovo sve napominjem stoga da ubuduće gledajućim očima i da UO tu mora odigrati veliku ulogu. Još bi htio da pohvalim sve aktere "Turopoljske svadbe" koji su se učili da što bolje uspije. Oni koji to nisu imat će još prilike da se istaknu. Da smo svi skupa svatili što za nas predstavlja takova manifestacija, sigurno bi i finansijski efekat bio puno veći.

Dakle, ako eve godine ozbiljnije pridemo zadatku, uspjeh sigurno ne će izostati!

Za nadzorni odbor

Josip Kovačević (Ivanov)

P O Č A S N I Č L A N O V I OSS - e

Detelić Mato
Sever Dragica
Mihatović Matija
Katulić Ivan
Kovačević Juraj
Tomšić Radovan
Kos Franjo
Kos Mijo (Zorko)
Kos Ivan

IZVJEŠTAJ REŽISERA DRAMSKOG ANSANBLA OGRANKA "SELJAČKE SLOGE" BUŠEVEC ZA GOD. SKUPŠTINU dne 17.2.1968.

Drugarice i drugovi!

Edući da je izvještaj tajnika obuhvatio sav protekli rad dramskog ansanbla, ja bi u svojem izvještaju upozorio na neke sada aktuelne probleme.

Zatvaranjem naše društvene prostorije zbog proširenja sa-moposluživanja, dramski je ansanbl izgubio jednu prostoriju u kojoj je mogao održavati svoje probe. Veličina te prostorije bila je otprilike jednak veličini pozornice, pa su se probe za predstavu mogle održavati u toj prostoriji. Tek dva tjedna prije premijere naši su se pokusi prenosili na pozornicu. U toj našoj prijašnjoj prostoriji mogli smo urediti kompletну mizanscenu tako da se skoro devedeset posto predstave moglo uvježbati bez izlaženja na pozornicu. Sada nam je situacija mnogo teža. Probe za slijedeću predstavu, a to je komedija "Diogeneš" našeg kajkavca Tituša Brezovačkog, odvijaju se u uskoj i veoma nepodeskoj garderobi. Pozornica je, kao što i sami znate, vječno hladna i nema te peći koja bi ju ugrijala. Bez obzira na to probe telu, i mi smo prisiljeni da što prije prijedemo sa probama na pozornicu, jer u garderobi nemamo više što uvježbavati.

Pozornica je također problem za sebe. Rasvjeta je vrlo ograničena, skoro nikakva, pa je krajnje vrijeme da se to koristi uredi. Pozornica bi trebala i pomoćne zastore, jer u to u mnogome pojeftinilo i pojednostavnilo scenografiju. Pod je u nekim mjestima također slab i propada (zbog toga ne možemo organizirati nastup folklora iz Mraclinu, što nam je davna želja) a potrebne bi bile i neke adaptacije na pozornici, između ostalih izrada stepeničastog proscenija od pomoćnih elemenata, koji bi mogli poslužiti i za izradu scene.

Garderoba više ni izdaleka ne odgovara svojoj svrsi. Neophodna je nabavka barem jednog ormara za kostime. Ovi kostimi, koje imamo, naprsto propadaju, jer ih nemamo gdje čuvati. Za predstavu "Diogeneš", koju uvježbavamo, i za "Pokondirenu tikvu", koja je u pripremi, nabavit ćemo nove kostime pa je potrebno stoga još hitnija. Molim zato budući Upravni odbor, da kad raspodjele sredstva svakako uzme u obzir i potrebe dramskog ansanbla, jer se bojim da bi organiziranje "Turopoljske svadbe" moglo potisnuti u drugi plan sve ostale potrebe društva.

To su u kratkim crtama najvažniji problemi iz rada naše drame. Ukoliko koga od prisutnih zanimaju neke pojedinosti iz našeg rada, veoma ču rado tokom diskusije odgovoriti na sva pitanja. Sada se najljepše zahvaljujem na pažnji!

Režiser: Ivan Rožić

PRETPLATITE SE NA ČASOPIS "SLOGA"

ČITAJTE I SIRITE VELIKOGORIČKI LIST

OD IDEJE OD PRAIZVEDBE T U R O P O L J S K E S V A D B E

Većini članova je sigurno poznato kako je tekao put od zamisljene do realizacije "Turopoljske svadbe".

Godine 1966. napisao sam kraću pripovijetku pod naslovom: Žeridba turopoljskog plemenitaša Vida Lackovića.

U njoj nisam detaljno opisao turopoljske svadbene običaje. Ni sam imao potpunih podataka o ovom narodnom običaju. U proljeće 1967. godine došao sam na ideju da bi se jedna ovako opisana svadba mogla izvesti na terenu, time bi se izvukli iz zaborava, a ujedno bi postala posebna turistička atrakcija u našoj općini. Ovu ideju sam saopćio predsjedniku društva Stjepanu Robiću, koji je odmah tražio novčanu pomoć od naše općine, a je sam se uputio po našim nekim turopoljskim selima u potragu za tim dragocjenim materijalom. Posjetio sam najstarije ljudе u Buševcu, Mraclinu, Kučama, Lomnici i Podotočju. Kod nekih sam svraćao i više puta. Svugdje sam bio srdaćno primljen, a starci su mi sa odusevljenjem pričali o onome čega su se oni najviše sjećali. I tako je nastala pripovijetka s opisanim svim detaljima svadbe iz koje sam odmah napisao scenarij. Sav ovaj rad, usprkos većeg vremenskog razmaka, bio je lakši dio puta kojim sam pošao.

Najteže je došlo -režija "Turopoljske svadbe", sakupiti u okviru OSS-e veći broj ljudi u Buševcu, uvjeriti ih u uspjeh ovog plana, podjeliti im uloge i s njima uvježbati govorni dio. Usporedno učiti sa drugom grupom naše stare pjesme i plesove. Zatim doći u Mraclin među članove KUD-a "Ivan Goran Kovačić" ispričati im svoj naum i pridobiti ih za taj plan. Premda članovi KUD-a prihvatali ovu ideju, sve to nije išlo lagano ni u Buševcu niti u Mraclinu. Neki su uzeli uloge, jedanput došli na glumačku probu i više nikad. Tako su uradili i neki pjevači u Buševcu.

Dok su drugi širili propagandu da će to biti obična komedija, itd. što je nažalost kod tih pojedinaca odraz njihovog primitivizma. Dok na drugoj strani velik broj naših mještana dao je sve od sebe da se svadba izvede. Borili smo se kako smo znali i mijeli, živjeći u strahu i neizvjesnosti o ishodu "Svadbe". Konačno 3. rujna 1967. godine izvedena je originalna starinska turopoljska svadba. Dan onako sunčan i topao, kao da je bio stvoren za veselje. Mnogobrojni gledaoci bili su dokaz da je interes veliki. Svi smo bili veseli jer smo vjerovali da je uspjeh blizu. Neki starci u Buševcu i Mraclinu kad su vidjeli svatove -dirnuti ovim prizorom- plakali su. Plakali su od radošti što vide ono, čega se sjećaju iz svježe mladosti. Mi smo bili sretni jer smo saznali da smo uspjeli - stvorivši pravu turopoljsku svadbu. Saznali smo da imamo ono što trebamo čuvati, čime se možemo ponositi, ono što možemo i drugima pokazati -originalnu starinsku turopoljsku svadbu.

Uvjerili smo se da možemo svake godine izvoditi svadbu -da ona ne samo najveseliji dan Turopolja, već posebna tradicionalna turistička atrakcija, što je dokaz i interes televizije koja je snimila neke isječke iz svadbe. To je pred kratko vrijeme učinio i radio Zagreb. Dok je za naš Arhiv Ivan Rožić (Nikole) snimio 8mm film u boji.

Svim izvođačima, našim općinarnicima kao i onima koji su nam pomogli u bilo kojem vidu - ja im se najljepše zahvaljujem. Posebno našim susjedima Mraclincima, koji su zajedno s nama bili nosioci-svadbe, te Lomničanima i Kučanima, koji su se sakupili u narodnom ruhu došli k nama da zajedno proslavimo prvi zajednički svečani turopoljski dan u Buševcu i Mraclinu.

Teško je izdvojiti pojedince u ovoj masi, ali moramo napomenuti one koji su nam dali svoju kuću i zemljište na raspolaganje bez traženja nikakove naknade za to, s to su : Vinko Peteričević i Franjo Horvačić. Zatim odbor za zabavu na čelu sa Filipom Kosom, župniku Juraju Makareviću, te Ivanu Severu, Ivici Vučetiću, i Franji Robiću, koji su stavili svoja kola i traktore na raspolaganje društву i niz naših starih i mlađih članova, koji su radili bez smjene čitav dan i noć na zabavi. Također i predsjedniku Stjepanu Robiću, koji mi je bio desna ruka - davši sve od sebe što je najviše mogao i većina članova Upravnog odbora - Sloge. Posebnu pohvalu zасlužuje najstariji pjevač našega društva Kata Katulić (strina Pintarica) -. Ne gledajući na svoje godine i poslove neumorno nas je učila pjevati starijske pjesme, bez kojig naša svadba nebi bila turopoljska.

Divan primjer ljubavi i požrtvovanja dala je 85 - godišnjaka Kata Robić (naš najstariji član).

Ne samo da mi je najviše i najpotpunije ispričala svadbene običaje, već je i ako stara, došla među nas, pomogla nam, bодrila nas, strepila i radovala se zajedno s nama o uspjehu svadbe. Time je postala uzor našim članovima.

Zato je zасlužila najviše priznanje našeg društva i naše radećnice.

U samoj organizaciji podvorbe nestiju, da je bilo nedostatka, to je mi svi znademo, jer nismo imali dovoljno ljudi za podvrbu. Ove godine svakako će to izgledati drugčije.

Da je bilo nedostatka i na samoj svadbi i to znamo, počevši tamo od ženskih narodnih nošnji, koje su bile više Posavske nego Turopoljske.

Niti muškarci nisu imali original sašivene gaće, širokih nogavica i sl. Jedino svati obučeni u mentene bili su bez prigovora. Ovaj problem uz pomoć općine, ove godine ćemo sigurno riješiti.

Također glumački i pjevački kadar ove godine treba biti sprimnili i sigurniji u svoje znenje.

Dakle spremajmo se svi koji želimo da i ove godine uspijeli izostane.

Neka čitava naša domovina sazna da postoji još lijepo i veselo Turopolje.

Režiser
Josip Kovačević

POSJETITE MUZEJ TUROPOLE U VELIKOJ GORICI

ČITAJTE I ŠIRITE V E L I K O G O R I Č K I L I S T

PRETPLATITE SE NA G O S P O D A R S K I L I S T

IZVJEŠTAJ TAJNIKA DVD-a PODNESEN NA GODIŠNJOJ SKUPITIĆI
DRUŠTVA dne 28. siječnja 1968. godine

Drugrice i drugovi, Braće vatrogasci te prisutni delegati društveno-političkih organizacija sela Buševca.

Podnosim godišnji izvještaj o radu vatrogasnog društva tokom protekće godine od 22. siječnja 1967. do 28. siječnja 1968. Na dan 28. siječnja vatrogasno društvo broji ukupno 132 člana, od toga aktivnih 52, rezervnih 21, podupirajućih 56 i pomoćnih tri.

Tokom godine u društvo su priistupili Điljanežević Ferdo, Sovina Drago, kao aktivni članovi, a Šefer Franjo i Dragićakao vođa rezervnih članova. Kroz proteklu godinu održano je 7 sjednica cijelokupnog društva, 22 sjednice Upravnog odbora, 2 vježbe, 1 kućna zabava (knjiga), 14 zavale i 2 sproveđene vježbe. 23. srpnja 1967. umro je aktivni član našeg društva, Boban Slavko. Za svog članstva u našoj organizaciji bio je stročnjak i tajnik vatrogasnog društva. Kao dobr drug i požrtvovan član ostati će nam u dugom sjećanju.

22. studenog 1967. umro je Rožić Blaž, rezervni član vatrogasnog društva.

Veliko je brojno stanje članstva, ali je malo dječaka. Onih uvođenih je se možemo u potpunosti pouzdati. To je jedan od pravila održanja članstva, što toved godine nije po pitanju aktivnosti društva učinjenovo više. Naročito zbog toga što veliki dio članstva, a to odlaže način u Zagreb, odakle se vraca vrlo kasno, pa zaoljni pljeni vlastitim brigama zanemaruje društvo. Cinjenica je da se tokom prošle godine u selu nije desio požar, no to ne znači da se može tolerirati uspavljanje članstva ovako. Uređenje i odgovorne organizacije, kao što je Vatrogasno društvo, osnovnim problemima organizacije pojavljuje se i problem mlađivanja članstva. Mnogi stariji članovi odlaze u rezervu, a mlađi ne pokazuju interes za učlanjivanje. Zbog toga bi trebalo razgovarati s mlađim i ukazati im na osnovne zadatke i svršishodnosti ove humane organizacije, kako bi se oni koji mogu nisu odlučni, lakše odlučili za pristup organizaciji. Zato trebamo da jednički da zainteresiramo te mlađe lude da stupaju naše redove. Svi mi znamo, da nije lako biti vatrogasac. Teška je to dužnost, ali je časna. Zato treba postojati volja i odvažnost, da možeš biti aktivni član toga društva. Kako podaci pokazuju da već dugo nismo imali požara, znači da je dobro sprovedena preventiva. Više pažnje je posvećeno urednosti gospodarskih zgrada, dvorišta, tavan i drugih mjesač podležnih lakom izbijanju požara. Uvijek trebamo dobro paziti kuda stavljamo zapaljive tekućine, bacamo opuške i drugi zapaljivi materijal, jer mala neopreznost može i dovesti do požara. Sve ono što volimo što nam je drag, kao i topli dom, jednog časa može se pretvoriti u dim i pepeo.

U toku godine su samo dvije vatrogasne vježbe održane iako je prema planu predviđeno više. Ako pogledamo kakav je razlog onda stvarno vidimo da je opravдан, jer članovi su preko tjedna zaposlenim u tvornicama, a kada dođe nedjelja, svaki sebi uređuje doma. Budimo uvjereni da svaki član vatrogasnog društva i ako ne može doći na vježbu, nije zaboravio svoju dužnost vatrogasca. Teško je napustiti topli dom kad to treba, kada si rena svira na poziv Vatra. Čovjek ne može ostati tako mirno ležati i čekati šta će se dogoditi, svi mi žurimo kako bi pomogli čovjeku koji je u opasnosti. Zato, kada čuješ trubu, sirenu, dođi, pomogni, jer ne znaš šta tebe čeka sutra. Vatrogasnna dužnost je: bratski braniti od požara i drugih nevolja.

koje mogu zadesiti sve nas. Zato zajednički pomognimo to društvo, jer nas ono brani od požara i uči nas kako se trebamo čuvati.

Pregledavajući inventar vatrogasne opreme tokom godine, Upravni odbor je donio zaključak da se nabavi jedan dio tlačnih cijevi gumiranih i drugo što bi bilo momentalno potrebno vatrogasnog društva. Sredinom veljače 1967. primili smo dopis austrijske firme "Rosenbauer" o ponudi, tj. prodaji vatrogasne pumpe, od 800 l kod 10 atm.

Počeli smo održavati sa tanke i voditi razgovore o kupnji tog agregata, koji po svojim tehničkim sposobnostima u potpunosti odgovara za ovo naše područje, jer Rosenbauer automatik 75W dubine sisanja 9m, 60cm ima automatsku vakum pumpu. Tako, u koliko dođe do nestanka vode ili puštanja usisnih cijevi, ona se uključuje automatski. Pokrenuta je akcija prikupljanja sredstava od mještana sela Buševca, i privrednih organizacija van mesta. Firmu Rosenbauer zastupa "Rudar" u Zagrebu. Cijena naručenog aparata je 2,324,320 SD. S kolikom je sumom tko učestvovao u toj akciji čuti ćemo naknadno u blagajničkom izvještaju. Htio bih samo napomenuti da su aktivni i rezervni članovi našeg društva pored dobrovoljnog davanja, dali još i 1500 SD po članu u vidu zajma, koji će se naknadno vratiti.

Održana je kućna zabava (knajpa) za sve članove vatrogasnog društva. Dobro ju je spomenuti zbog vrlo velike posjeta i zbog njene uspjelosti, jer su se svi članovi veoma lijepo zabavili.

10. travnja komandir Detelić Stjepan daje ostavku, a kao razlog navodi: "Nisam imao s kim ići na godišnju skupštinu Vatrogasnog odbora općine Velika Gorica. Želio sam aktivizirati ovo vatrogasno društvo, da bi bilo jedno među najboljima na našem području. Isto tako nisam imao s kim ići u Karlovac na Vatrogasnu izložbu strojevani opreme, te dajem ostavku i najlježe se zahvaljujem na sadašnjoj dužnosti. Budući da je vatrogasno društvo dobrovoljno, i ako nekome želi biti član slobodno istupi. Upravni odbor je primio njegovu ostavku i dao mu razješnicu dužnosti, s tim da i dalje bude član Upravnog odbora. Mjesto komandira je preuzeo Matko Robić, a zamjenik Antun Robić.

Dobili smo stolove od Osnovne škole u Buševcu, koje ona više ne koristi, a mi ih koristimo za društvene potrebe. 8 stočkova je odobreno QOSSRN sela Ogrulinec. Ferijalna družina "Sjena" podnijela je molbu da im se odobri korištenje jedne prostorije za sastanke, što im je odobreno.

Suradnja između društva i društveno-političkim organizacijama bila je na visini. U okviru naših mogućnosti svima smo izlazili u susret. Zato trebamo te odnositi i dalje čuvati i prodržati u susret. Disciplina članova vatrogasnog društva je slabac, zato na ovoj godišnjoj skupštini trebamo izabrati još bolje rukovodstvo, kako bi se radilo. disciplina poboljšaćemo, što učinimo

svvo, kako bi se raditi disciplina posetisali. U nej učili i čuli čeće nekoliko u dnevnim i noćnim lekcijama. Tričetvrtog vikendom učili su se i učili i preveravši planova i projekata, redi dobrovoljnaca u svu. Josip Robić učio je učili i vježbati, tako da su učili i učili. U početku je učili i kroz vježbu. Četvrti vikend učili su se

U SAMOPOSLUŽEVANJU BUŠEVEC MOŽETE NABAVITI SVU DNEVNU

PRAIZVEDBA PREDSTAVE "TUROPOLJSKI TOP"

Nakon dužeg vremena ponovno je na našoj pozornici u Buševcu doživjelo svu svoju praizvedbu jedno djelo. Ovaj puta to je bila dramatizacija Šenoine pri povijetke "Turopoljski top". Zanimanje za tu predstavu bilo je iznad očekivanja. Karte su bile rasprodane, tako reći dan prije predstave i glumci su s puno elana glumili pred prepunom dvoranom. Uspjeh nije izostao. Publika je s mnogo pažnje pratila radnju, s pozornice je zvonila naša domaća kajkavština i događaji su svima postali bliži i poznatiji.

Predstava je nakon uspjele izvedbe u Buševcu, prikazana u Mraclinu, u Kučama i u Velikoj Gorici. Pozvani smo da je izvedemo i na Susratu mladih u Virovitici. Zbog loše organizacije, međutim otpale su sve predstave osim nastupa folklóra.

Gostovanje smo morali nažalost prekinuti, jer nam je jedan od glavnih glumaca, Ivan Horvačić, morao otići na odsluženje vojnog roka. Tako su izostali predviđeni nastupi u Lomnici, Građiću, Lukavcu, ponovno u Buševcu i Velikoj Gorici i eventualni nastup u Lekeniku. Zbog tog interesa odlučeno je da predstavu obnovimo čir nam to bude moguće. Nadajmo se da će to biti prije otvorenja obnovljenog grada Lukevca, tako da i mi tu možemo dati svoj udio i tom prigodom izvesti predstavu u originalnom ambijentu.

Ivan Rožić

USPJELA MANIFESTACIJA

Ljepo je živjeti u obitelji u kojoj vlada sloga i mir. Članovi takove obitelji su sretni i zadovoljni. Da aли dogodili, se dno najteže toj zajednici, kad izgube svog jednog člana, nastane tuga i kuća je ovijena u crno. Ipak, od njega nije sve izgubljeno. Zar ne ostaju još oni koji se sjećaju svoje majke, oca, sestre, prijatelja; Zar ne ostaju oni koji slušaju istinite pri povijetke o svojim djedovima, pradjedovima; Zar ne ostaju oni koji rado čitaju o svojem mjestu, ljudima i običajima gdje su rođeni, odnosno gdje žive. Da, postoji, možda i nije davnogatako, kad vam je vaš bližnji ostavio sliku, škude i sl. što ponekad pogledate i primite u svoje ruke, ali ipak, mnogim našim ljudima prosječnog poznавanja moralnih principa stegne se srce, te padne i pokoja suza. Možemo li tome pridružiti i naše naredne običaje? Da sigurno! Osvjedočili smo se 3. rujna 1967. g. Nije to bio dan, tuge niti neke gođišnjice, već je tada bio obnovljen naš narodni običaj izведен je već svima anma poznata originalna "Turopoljska svadba". Naime kulturno prosvjetna društva Ogranak "Seljačke slogue" Buševac i KUD "Ivan Goran Kovačić" iz Mraclina zajedničkim snagama održali su ovu, u našem selu do sada najveću društvenu manifestaciju. Manifestaciju su uveličali rođaci iz Lomnice i Kuča. Turopoljska svadba je dio iz pri povijetke "Ženidba turopoljskog plemenitaša Vida Lackovića" koju je napisao naš višegodišnji i neumorni rukovodilac društva Josip Kovačević. Budući da je ova vrsta manifestacije održana prvi put iako nismo znali cilj, rezultat nam nije bio poznat, a o postignutom uspjehu pričala se nadaleko. Prvo priznaje dalo je preko dvije tisuće ljudi, posjetilaca, "svadbe", foto kamere Italije, Belgije, Svedske, Japana, i dr. Slijedi prijem kojeg je priredio predsjednik općine Vel. Gorica za predstavnike, a i učesnike ne bi mogli odvojiti od toga. Dva kulturno-prosvjetna društva prekinula su dugogodišnji jaz između dva sela, a vlastiti snomljeni film u boji bit će trajna

uspomena društvu kojemu je to uspjelo do danas prvom u našoj općini. Nema neke posebne kvalitete, ali s obzirom na uspješnost režije i svrhe za koju je snimljen a toplo prihvaćen od sve publike kao od publike našeg područja, tako i od stručnjaka etnologa Jugoslavije na savjetovanju u Zagrebu. Isto tako je "svadba" bila djelomično 7. veljače o.g. emitirana na prvom programu Radio Zagreba u emisiji "iz rada naših kulturno-umjetničkih društava". 3. rujan je bio za nas svečan dan; Neki šezdeset-sedamdeset godišnjaci su rekli sa suzama. "Sada sam u dvadesetoj, nikad mi nije bilo u životu tako lijepo, tu su moji mladi dani." Nije to bio lak posao "per astera ad astra". Pred nama su još mnogi zadaci, koje će će trebati rješiti jer će se "Turopoljska svadba" izvoditi svake godine, postat će tradicionalni običaj. No ti zadaci nisu i ne smiju biti nerješivi problem. Ako pomoći naših članova i dalje bude od srca i pravovremena. Nadajmo se i pričekajmo još neko vrijeme do novih naših uspjeha.

Stjepan Robić

JAVNO SNIMANJE PRIREDBE "SUBOTOM UVEČE" U VEL.GORICI

22. siječnja u Velikoj Gorici održana je ne baš svakidašnja priredba. Naime, izvršeno je javno snimanje priredbe "Subotom uveče" koja je bila reproducirana na radio Zagrebu Beogradu i Sarajevu u subotu, 27. siječnja. To nije zanimljiva priredba samo po tome što nastupaju profesionalni pjevači i zabavljači, već i zbog toga što je dana mogućnost da pokažu svoje umijeće i amateri, odnosno ostali učesnici priređivača te emisije. Tako je poslije audicije selekciona komisija iz našeg mesta, a koja nije bila blaga, odobrla i našim članovima drustva OSS-e javni nastup pred publikom. Mato Detelić nastupio je kao recitator vlastite pjesme "Oranje", a ženski trio Kos-Kovačević - Siladi nastupio je pjesmom "Djevojka djevojka". Zabavnom pjesmom "ALOHA-oe" u konkurenциji "Tražimo debitanta" nastupio je studet Drago Katulić. Članovi dramskog ansambla OSS-e u sastavu Đurđa Kovačevića Biserka Črnko, i Ivan Rožić (Antuna) izveli su jedan dio igrokaza "Turopoljski top". Osim toga važno je za nas i to, što je u toj priredbi nastupio kao asistent režije Ivan Nikole Rožić. Priredba je bila zanimljiva i vrijedna pažnje.

Ivan Kos

MOŽEMO LI SAGRADITI BAZEN ZA KUPANJE

U vrućim ljetnim danima kad se znojni i prljavi vraćamo iz polja ili tvornice, svima nam se nameće jedna misao - kako bi bilo divno okupati se u nekoj rijeci, potoku ili bazenu. Koliko puta smo sa žaljenjem pogledali pri "brace" grupu dječaka kako se kupaju u onoj žutoj kaljavoj vodi i zaželjeli se oprati. Da nije voda žuta, sigurno je da bi tamo bilo mnogo i starijih kupača. Sve nas to tjera na razmišljanje. Zar si mi u Buševcu ne bismo mogli priuštiti da sagradimo jedan bazen za kupanje! Zajedničkim snagama sagradili smo domove i ceste. Pa zašto ne bi i jedan veliki bazen za kupanje. (Veličine 15x10 m ili drugčiji) Nismo o tome nikada govorili, bilo je i drugih problema i briga. Sada bismo već mogli razgovarati o tome. Naša mjesna zajednica svake godine raspolaze sa nešto sredstava, u njoj su ljudi koji vide naše probleme i uspješno

ih rješavaju. Mi smo ekonomski stvake godine sve jači. Naša bi se omladina sigurno prihvatile gradnju ovog objekta. Dakle, treba samo pokrenuti ovu akciju, osigurati sredstva (mjesne zajednice, društava i pojedince) i aktivirati omladinu da sudjeluje u kopanju bazena.

Za mjesto gradnje bazena postoje više mogućnosti:

1.) Kraj zadružnog doma. (iza starog nogometnog igrališta)

Prednosti: Centar sela. Moguć priključak za dovod vode u bazen. Blizina kupatila koje će graditi NK "Polet" uz školsko igralište.

Nedostaci: Velika mogućnost za prljanje bazena. (školska djeca, patke itd.)

2.). Negdje kraj potoka Bune. (Lackovička)

Prednost: Odvod, vode u potok. Veliki prostor za kupače i blizina šume za odmor.

Nedostaci: Prevelika udaljenost od sela. Loš put i poteškoća za održavanje čistoće i vodovoda (ako se postavi).

3.) U zvorniku iza nogometnog igrališta.

Prednost: Blizina sela i nogometnog igrališta. Velik prostor. Blizu je veliki kanal za odvod vode. Moguće je postaviti kabine i zasaditi stabla. Postaviti vodovod, iz zemlje koja bi se iskopala iz bazena može se napraviti brdašce sa sjeverne strane za sunčanje kupača. Blizina ceste za turiste. Ovime bi dobili jedan sportski rekreacioni centar.

4. Iza vatrogasnog doma.

Prednosti: Centar sela. Dosta prostora. Zajednički vodovod za vatrogasni dom i bazen. Blizu kanal za odvod.

Nedostaci: Mogućnost prljanja bazena od školske djece i pataka.

Prijedlog:

Da se sastavi komisija koja bi ispitala finansijske i tehničke potrebe za ovaj sportski objekt.

Plan realizacije:

Ovaj prijedlog bi se mogao izvesti u par godina u etapama.

1.) Da se izgradi sam bazen.

Za njegovo čišćenje i punjenje mogla bi se koristiti par puta godišnje vatrogasna štrcaljka, prilikom uobičajnih nedeljnjih vatrogasnih vježbi.

2.) Da se izgradi vodovod.

3.) Kabine i tuševi. Zasadi drveće i drugo.

4.) Prostorije za prodaju osvježavajućih pića itd.

Uvjerem sam ako ćemo svi zaista željeti, raditi i pomoći ovu akciju, te da će ona sigurno i uspjeti.

Josip Kovačević

ČASOPIS " S L O G A " JE NAŠ LIST ČITAJTE GA

PRETPLATITE SE NA VELIKOGORIČKI LIST

RIJEČ U OGLEDALU !

Već više godina Ogranak "Seljačke sloge" pokušavao je otinoviti rad onog što je svojevremeno bilo, istina, kratkog vijeka, a danas je neophodna nužda našeg sela - čitaonica. Radila je ne-punu godinu dana, da bi tada bila zatvorena sve do...? Da li je to nemar OSS-e, "nepotrebno za naše selo" ili je, to nemoguće učiniti?! Našlo bi se kod nas ljudi kojima bi odgovor na svako od ovih pitanja bio "pozitivan", a tačan odgovor bi možda i svi-jesno izostavili. No, njega će dati roditelji djece, školska i studentska omladina, kao i ostali stanovnici našeg sela, oni koji su svjesni potreba čovjeka u današnjem socijalističkom dru-štву.

Put do otvaranja čitaonice bio je dugačak svega nekoliko dana. Prostorija je bila uređena, uvjeti su svi bili ispunjeni ali, umjesto čitaonice otvoreno je samoposluživanje. Sto više, 5. rujna 1967. godine Ogranak "Seljačke slike" ostao je, kažu samo pri-vremeno, bez društvene prostorije, dakle, beskućnik. Uvjeti za daljnji rad, s obzirom na sadašnji rad i planove, usprkos prosto-rija koje postoji u selu, su vrlo loši.

Naime, na zajedničkom sastanku svih političkih aktiva sela Bu-ševca, kojemu je prisustvovao i upravitelj OPZ-e "Turopolje" drug Josip Vugrić (Ilija), zaključeno je da se prostorija ustavi zadruzi uz točno definiranu naknadu, a brigu o izgradnji nove društvene prostorije preuzima Mjesna zajednica sela Buševca. Ostalo je, međutim, otvoreno pitanje da li prostoriju graditi uz Vatrogasnog dom ili, što je predlagao OSS-e, uz Dom kulture gdje se i nalazi pozornica. Na sljedećem sastanku navedenog aktiva sela usvojen je prijedlog OSS-e, kojeg je, između ostalih, po-držao i SD "Polet", te ponudilo svoje učešće u zajedničkoj izgra-dnji prostorije i javnog kupatila. To je, također prihvачeno. Ova "lokacija" društvene prostorije određena je zbog jednog razloga: blizina pozornice i veći prostor (jer bi se iz prostorije išlo na pozornicu), svrsi odgovarajuća garderoba, a takođe bi olakšane vježbe svih vrsta, mogućnost uvođenja vodovoda itd. Selo bi time dobilo zaista društvenu prostoriju, te bi naša jedina društvena prostorija, ruku na srce, syratiše naše mlađe-ži - birtija našla svoju svrsi odgovarajuću zamjenu. No, još trebamo samo čekati rano proljeće, staviti riječ u ogledalo, pristupiti poslu.

Pozivamo sve svoje članove, kao i ostale mještane našeg sela da nam aktivno pomognu u ovoj akciji!

Stjepan Robić

KAMO POSLIJE OSNOVNE ŠKOLE

Iz naše osnovne škole svake godine izlaze desetine učenika, koji se u jesen iste godine upisuju u neku stručnu školu ili gimnaziju. Da li oni svi mogu uspješno riješiti životni problem (za njihuvu dob najteži), odabrati odgovarajuću školu koja će im otvoriti put u profesionalni život.

Petnaest im je godina, proživljavaju dane svog naglog razvitka. Upravo u to vrijeme od njih se traži da donesu jednu od najvažnijih odluka u svom životu: u koju školu da krenu, koje zvanje da odaberu?

Upozorio bih roditelje na vrlo aktuelne probleme s kojima se susreću njihova djeca pri izboru škole drugog stupnja.

O neadekvatnom izboru zanimanja govorimo u onom slučaju kada se čovjek odlučuje za zvanje, u kojem, iz bilo kojih razloga, ne može udovoljiti njegovim osnovnim uvjetima i zahtjevima. Tu se najčešće

radi o neskladu između mogućnosti određene osobe i zahtjeva izabranog zanimanja. Postoji čitav niz uvjeta koje treba razmotriti i uskladiti da bi se postigao pravilan, a izbjegao pogrešan izbor zanimanja (škole)

Navedt ću samo neke primjere neusklađenosti izbora i mogućnosti roditelja koji najčešće dovode do pogrešnog puta u zanimanje. Npr. stupanje u neko zvanje iz privlačnog motiva "dobre zarade", a bez posjedovanja interesa i sposobnosti za posao, odnosno školu. Još češći su slučajevi na području naše škole da se učenik poslije osnovne škole odlučuje za gimnaziju (da bi zatim završio fakultet i postigao akademsko zvanje), iako nema potrebnih sposobnosti za učenje, a niti mu materijalno stanje roditelja dozvoljava tako dug period školovanja. U takvoj situaciji česte su pojave da već nakon prvog ili drugog razreda učenik mora napustiti gimnaziju i birati realniji put u život. Međutim, o pogrešnom zanimanju govorimo i u onom slučaju kad je crća intelektualna sposobnost učenika daleko veća nego što izabrani posao zahtjeva. Isto tako do pogrešnog izbora dovodi i neeklad između zdrastvenog stanja i zahtjeva zanimanja u koje kandidat želi stupiti. Neka nam ilustrira primjer jednog učenika: učenik je završio osnovnu školu, pa i on i njegovi roditelji žele da postane traktorist ili kovinotokar. Nakon godinu dana učenik će iz objektivnih razloga napustiti zanat i vratiti se kući.

Pojave pogrešnog izbora zanimanja su česte, a njegove posljedice i za pojedinca i za društvo veoma štetne.

Pri izboru škole roditelji su važan faktor utjecaja. Oni su učeniku prvi životni oslonac, poznaju svoje dijete od rođenja, prate njegov razvitak. Česta je pojava da roditelji nameću učeniku neku školu po svom nahodjenju. Grijese i oni roditelji koji ucpće ne pokazuju interes za izbor zvanja svog djeteta, prepustivši ga samog sebi. Tako čujem: "Meni je svejedno što će biti od njega; što mu vrijedi učiti kad se neće moći zaposliti".

Da bi pomogla roditeljima i učenicima, škola je organizirala predavanje: "Neki oblici profesionalne orientacije u osnovnoj školi", koje je održala profesorica iz Centra za profesionalnu prijentaciju u Zagrebu. U VIII razredu provedena je anketa učenika. Na osnovu odgovora usmjerit ću svoje razredne planove, kako bih pomogao učenicima u svladavanju gradiva koje trebaju polagati na prijemnim ispitima za upis u srednje škole. Planirao sam u drugom polugodištu razgovor s učenicima. Takvi razgovori u mnogim su školama s uspjehom vođeni, jer se pokazalo da učenici uspostavljaju bolji kontakt sa svojim vršnjacima nego sa odraslim predavačima.

Dragi čitaoci, sjetimo se izreke Makareンka: "Vaše će dijete biti član radnog društva, prema tome, njegov značaj u tom društvu, njegova vrijednost kao građanina zavisit će isključivo od tog koliko će ono biti u stanju da učestvuje u društvenom radu, koliko će za ovaj rad biti pripremljeno".

Ivan Glavaš

FRAZMENTI IZ DRUŠTVENO-POLITICKE I GOSPODARSKE POVIJESTI BUSEVCA

Povijest SK "Seljak" Buševac do 1940. god.

Neosporna je činjenica, da je Buševac već odavna spadao među najnaprednija sela nekadašnje plemenite općine turopoljske. Svaka napredna ideja brzo i lako je u Buševcu hvatala čvrst korjen, i nije nimalo slučajno, da je prvi ogrank "Seljačke sloge" kao i jedna od najstarijih pučkih knjižnica i čitaonica osnovana baš u Buševcu. Dobrovoljno vatrogasno društvo, koje je također jedno od najstarijih na terenu, vršilo je uz svoju čisto stručnu djelatnost također i kulturno-prosvjetnu misiju. Već u ono vrijeme bila je u Buševcu i taknutih političkih radnika, seljaka pisaca i pjesnika, a i u gospoda-

rstvu radò su se primala i primjenivala modernija sredstva i način obrade zemlje, o čemu dosta opširno govori i "Povijest pl. općine Turopolje".

Godine 1929., kad je Aleksandar Karađorđević uveo svoju zloglasnu diktaturu, bio je i u Buševcu sav kulturno-prosvjetni rad posve ukočen. Ogranku "Seljačke sloge" zabranjen je rad i jedino društvo koje je smjelo kako tako djelovati bilo je "Dobrovoljno vatrogasno društvo. U tom društvu bili su baš u to vrijeme većinom stariji ljudi, i tek nekolicina mlađih članova koji su bili zainteresirani i za društveno-zabavni život, pa je društvo od zgode do zgode dali i koju priredbu s igrokazom.

Najveći dio muške omladine, a da i ne govorimo o ženskoj, nije u to vrijeme bio ni u kakvom društvu. Jedina razonoda tih mladića i djevojaka bile su nedjeljne zabave, koje su se redovito održavale na dva mjesta: u sučijskoj gostionici na križanju i kod starog Bartolima. Poslije takovih zabava, a i na njima, krvave glave nisu bile nikakva riječ. Mladi ljudi puni mladenačke snage i poleta, trošili su tu snagu onako, kako im je momentalno odgovaralo. Do kasno u noć krstarile su ulicama grupe mladića bučeći i pjevajući, a kad bi se takove grupe sastale, nerijetko je dolazilo do svađe i tučnjava. Pravili su i kojekakve huncuntarije. Izvukli bi na primjer iz štaglja nečija kola, navažali ih po cesti do ponoći, a ujutro bi vlasnik našao djelove kola na kruški ili jabuki; Košare sa sirom, koji se sušio pred pragom, osvanule bi čak kod desetog susjeda. Nekad bi se sjetili pa otišli u kapelicu, i dok su jedni zvonili, drugi su po kapelici šetali sa štapovima sv. Roka i sv. Josipa. Bilo je često i duhovitih šala. Gospodari, koji nije imao, ili nije htio imati putna vrata, donjeli bi čitava putna vrata čak iz drugog kraja sela i naravno, da je ujutro bilo kletvi i smjeha i na jednoj i na drugoj strani. U ozbiljnim slučajevima i kod neslanih šala raspravljaljalo se o tim djelima čak na sučijskim spravišćima.

To su međutim bile šale koje su se lako oprštale, kad ne bi bilo težih slučajeva, kakove mi danas nemožemo ni zamisliti. Nerijetko su se brusili noževi, ljevali iz olova bokseri tz. "nakovi" kojima su se nemilosrdno udarali ravno u zube. Po džepovima osim noževa vrlo često su se nalazili "šteclini" od kola, a da bude oružje još efikasnije, takav šteclin se nasadio na batinu, i time se dočekavao prijatelj. Te svađe su se razvile iz raznih razloga. Bilo je jakih i slabih mladića. Svaka grupa imala je za vodu takovog "jakotu" i preko njega vršio se pritisak na drugu grupu. Sitne lične osvete igrale su pritom najvažniju ulogu. Na raznim zabavama ili poslije njih dolazilo je do svađa i tučnjava, iza kojih su neki odlazili ravnou bolnicu. I danas ima u selu živih ljudi, koji može za uspomenu ožiljke iz tih vremena. U jednoj uličnoj svađi iz tog vremena ubijen je u vlastitom dvorištu otac brojne obitelji, premda se ova kovo ubojstvo historija Buševca inače uopće ne zna.

Kartanje za novac i pijančovanje mlađih ljudi bile su rijetke i posve obične pojave.

Eto takova situacija u životu sela predvodila je osnutku nogometnog kluba.

Krajem 1932. god. došao je u selo mladi učitelj Matija Mihatović. Oko njega okupilo se ubrzo nekoliko ozbiljnih mlađih prijatelja, među kojima su se naročito isticali Katulić Ivan (Štefinov), koji je volio glazbù i knjigu te Radovan Tomšić (Bráco-mlinar), koji je imao nekoliko razreda gimnazije, a uz to je bio dosta načitan i na prednih ideja. Ta mala grupica sastajala se gotovo svaki dan u učiteljevom stanu i raspravljala o svim problemima sela, a katkad se živo i politiziralo. Po koji put navratili su se k njima i Kos Juraj (Đuka Kosov), student veterine, i Rotić Stjepan (Štefek Ivanov) gimnazijalac, te se u takovim zgodama još življe diskutiralo o situaciji u selu.

Na jednom takvom sastanku dogovoreno je, da se osnuje nogometni klub, jer se smatralo, da će sport biti najbolje sredstvo za okupljanje omladine, a i na bolji put da se zavađeni "ratnici" izmire. Budući da se nije znalo, da li kod mladića postoji interes za novotariju, načinjen je pokus. Robić Stjepan "Štefek" nadin je loptu iz čarape, napunio je slamom i krpama, i s tom "krpnačicom" izvršena je prva demonstracija na tratinu na kraju sela uz blizu Mali gaj na mjestu, koje zovemo Kobilak. Za kratko vrijeme su uspjelo se toliko omladinaca, sa neki nisu mogli doći ni na red da vidaju tu "loptu". Tu se natjerivalo s tom siromašnom loptom, dok nisu i ne mogli i nogometari i "lopta". Interes je pobuđen, emocija prema je izvršena i odmah se pristupilo sabiranju novca za nabavu prave lopte od kože. Doprinosom od 10 dinara po igraču nabavljena je za 110 Din. lopta, a iz Zagreba ju je donio Kos Juraj. Prvi trening odnosno natjerivanje lopte, jer nitko nije imao osim par školaraca ni pojma o nogometu, izvršen je jedne nedjelje oko 25. svibnja 1933. u Živicama na "Ciglani". To je bila za ono vrijeme prava senzacija, koja je vjerojatno još i sada u sjećanju. Oni omladinci koji su dali prilog od 10 Din. za nabavu lopte bili su ujedno osnivači i prvi stvarni članovi budućeg kluba.

To su bili : 1. Robić Stjepan (Štefek Ivanov) 2. Tomšić Radovan (Braco livadarov) 3. Katulić Ivan (Štefinov) 4. Mihatović Matija 5. Robić Jakob (Pintarov) 6. Katulić Ivan (Češnov) 7. Kos Filip (Pintarov) 8. Kos Juraj (Mikice Kosovoga) 9. Katulić Vinko (Kočev) 10. Đuretić Mijo (Miškes šostar) 11. Rožić Jakob (Pavekov) i Hrvatić Tomo (Otročkin)

Od nekog kluba u Zagrebu pozajmio je Kos Juraj nogometna pravila, koja su izmjanjena i prilagođena na naše prilike. Vrlo spretno umetnjen je u pravila paragraf, po kome se unutar kluba mogu osnovati sekcije iz svih grana sporta kao i diletanske sekcije te pjevačkog i tamburaškog zbora. Upravo to nam je omogućilo, da se u razmjerno kratkom vremenu okupila u klubu, ne samo muška, nego i ženska omladina i da se razvio vrlo plodan kulturno-prosvjetni rad. Kao što je već rečeno, takav rad je u ovo vrijeme bio zabranjen od strane ondašnjih vlasti, a bilo je čak zabranjeno i održavanje sastajanja i dogовор. Nije bila rijetkost, da su žandari u pola bijela dana rastjerali grupicu ljudi, koja je vodila kakav tematski privatni ili poslovni razgovor. Poslje devet sati naveče nije se smjelo biti izvan kuće i svake večeri žandari su gorili romke, da se sve prašilo. Iz tog vremena je i pjesma:

Spat, bežari, već je pola noći
Sad bi znali cružniki doći.

Za uzvrat osvanula je često na crkvi ili križajnu hrvatska zastava, što je u ono vrijeme bio smrtni grijeh.

Nakon što su uređena pravila, osnovan je osnivački odbor, u kom su bili : Mihatović Matija, Katulić Ivan, Tomšić Radovan, i Kos Juraj. Odbor je ishodio od tadašnjih vlasti odobrenje za sazivanje skupštine kao i održavanje pravila, što je išlo prilično teško. Klubu je dati ime: Sportski klub "Seljak" u Buševcu.

Osnivačka skupština održana je drugom polovicom listopada 1933. Za predsjednika je izabran Mihatović Matija, a za tajnika Katulić Ivan. A skupštini je bilo prisutno 27 osoba i to: Mihatović Matija, Katulić Ivan, Tomšić Radovan, Katulić Vinko, Kovačević Nikola, Zubek Ivan, Rožić Franjo, Vnučec Franjo, Kos Filip, Robić Jakob, Rožić Jakob, Jambrešić Vinko, Založnik Franjo, Katulić Stjepan (Kočev), Bartolin Đuro, Katulić Janko (Imbrekov) Sever Franjo, Fajs Juraj, Vinter Stjepan, Katulić Antun, Đuretić Mijo, Detelić Ivan, Katulić Ivan (Češnov), Kos Juraj, Kovačević Mijo, i Rožić Juraj (Pavčev).

Nakon održane skupštine ubrzo je organizirana sabirna akcija u selu radi prikupljanja novčanih sredstava za nabavu najnužnijih rezervizita. Većina ljudi poduprla je tu akciju, no bilo je i takovih

koji su i nogometu i osnivačima kleli mater. Naravno da je kao i danas bilo i "moralista", koji su se zgražali, što mladići trče polugoli po ledini, a djevojke bez srama gledaju tu golotinju. Rukovodstvo kluba nije se mnogo obaziralo ni na psovače ni na "moraliste" nego je konstantno radilo na učvršćenju kluba i proširenju njegovog djelovanja kao i prikupljanje materijalnih sredstava za takav rad. Nabavljeni su nogometna pravila i po tim pravilima načinjeno je prvo igralište na sajmištu. Za trenera je izabran Radovan Tomšić i treninzi su redovito održavani. Volja za igru bila je tako živa, da su treninzi a i utakmice održavane i po najgorjem vremenu: po kiši, blatu i snijegu. U proljeće 1934.g. pristupil se izgradnji novog igrališta u Črebu, jer je igralište na sajmištu bilo premalenih dimenzija. Čret je bio tada blatina, od svinja razrovana šikara, no dobrotljnim radom članova grmlje je brzo iskrčeno, teren poravnat, jaruge navožene te su postavljene vratnice. Da rad brže napreduje, posuđeni su betonki valjci u Lekeniku.

U zimi 1933-34. održane su dvije veče zabave, a od čisto prihoda nabavljeni su prvi dresovi, dok je kopačke još 1933. izradio Đuretić Mijo. 1934. održana je zabava na igralištu u Črebu, a izvršena je i ponovna sabirna akcija, koja je naišla na veliki odaziv u selu, jer su nogomet i nogometari postali ubrzo popularni i nedjeljom su mlađi a i stariji ljudi upravo grnuli u Čret na utakmicu. Sakupljenim novcem kupljeni su kompleti rekvizita i sanduk za spremanje istih. Članstvo kluba stalno se brojno povećavalo i već pod kraj 1934. bilo je preko 40 aktivnih izvršavajućih članova. Trening je bio redoviti 2 puta tjedno, i rijetko se događalo da bi netko iz treninga izostao, pa ma kakav posao imao. Naravno da su roditelji gundali i prigovarali, jer je mnogi zagrijani sportaš ostavio ocu samo na polju i otisao na trening bez obzira, je li taj čitavi dan kosio, kopao ili radio u Turopolju.

Klub je odmah uspostavio prijateljske veze sa klubovima u Lekeniku, Turopolju, Vel. Gorici i Vukovini, te su prijateljske utakmice redovito održavane na domaćem i na stranim terenima. Publika je bila vrlo brojna, a bilo je odmah na početku i vrlo vatreñih kibica, kao što je na primjer Katulić Mato (Kočev), a kasnije i Robić Jakob (Pintarov) i Vinter Štef. Potkraj 1934. pristupilo se osnivanju pjevačke sekcije. Najprije je osnovan muški zbor, koji je 1935. proširen na mješoviti. 27.2.1935. pristupilo je u klub prvih devet djevojaka i to: Zubek Marica, Detelić Slava, Kovačević Katica, Kovačević Slava, Robić Mara, Kos Mara, Kos Slava (Pintarova), Kos Slava i Rožić Bara. U ono vrijeme bila je to prava senzacija i za svaku djevojku moralo je rukovodstvo kluba posebno pregovarati s roditeljima i dati moralnu garanciju, da će sve biti čestit i poštemo. Ispočetka bilo je s djevojkama muke, jer su se znale koji puta posvadati pa je Upravni odbor imao posla da ih izmiri, a ako nikako nije išlo, morali smo pronaći novu pjevačicu. Uporedo s pjevačkim osnovana je i diletanska sekcija, u kojoj su szdjelovali mlađi i djevojke. Starijim Buševčanima u nezaboravnoj je uspomeni, kad se davala prva predstava sekcijske, "Graničari". Posjet je bio za Buševec nezapažen. Pjevačka i diletanska sekcija održale su u razdoblju od 1935. do 1938. oko 30 priredbi i predstava kod kuće i u drugim selima. Godine 1939. prestale su kao sekcije sa "Seljak" jer je obnovljen Ogranak "Seljačke slike". Možda bi nekog zanimali i naši rezultati sa utakmica. Ne znam dali je to negdje zapisano, ali istina je živa, da smo više utakmica izgubili nego dobili, iako smo se uvijek hrabro i fair borili. Srce i volja nisu mogli nadoknaditi pomanjkanje tehničkog znanja i danas bi možda bilo smiješno gledati kako 5 igrača stalno lete na istu loptu, a i uzaludnog trčanja, dribljanja samog

sebe i pucanja mimo lopte bilo je do mile volje. Klub se postepeno popunjavao mlađim snagama, koje su osim volje imale i osnovnog znanja iz nogometa, ali se ipak ne smiju zaboraviti oni prvi pioniri sporta u selu, makar je njihova "krpenjača" danas i za djecu smiješna.

Napisali: 3M+KI+Ča.

INTRVJU SA NAJSTARIJIM ČLANOM O S S -e BUŠEVEC

Bila je nedelja 4.2.1968. kad sam prije podne zakucala na vrata starice Kate Robić rođene Kos. Jedne od najstarijih buševčana rođene 9.11.1883 godine. Našla sam je kako se zabavlja sa svojim praunukom Zlatkom, koji je ostavljen starici za čuvanje jer su mu oba roditelja u Njemačkoj. Prvo što sam je zapitala bilo je, koji Vam je to unuk po redu? Ona je polako po svom starom običaju govorila staračkim glasom "Ah dete draga, ja sem imala tri čeri, Bareka, Katicu i Jaćicu. Od njih imam 13 nučičev a baš lani sem postala po 18. pit prababa. Morem ti reći da sem jednak sem vesela jer jako rada imam decu". Ja da god vidim nalo detešće setim se da sem i ja bila negda dete.

Upravo to mi je dobro došlo i to mi je dalo povoda da joj postavim prvo pitanje.

1. Kako ste sproveli svoje djetinjstvo?
- Ah dete draga negdarse je sasma drugač živelo nek se sada živi. Od male nog sem išla sako jutro i opoldan na pašu i to od mnog proleća do kesne jeseni. Tak da kak dete skoro nis znala za ni kakvo dobro. Moreš si misliti, dete sem bila od dve lete kad sem ostala bez name, bila sem bome veliko siroče. Imala sem pet let kad sem pasla krave na gmajnu. To je gmajne bilo tam de je sada Zadružni i Vatrogasni dom i Zubečkine hiže. Tu je negda bila šuma i peni. Kakvo god je vreme bilo morala sem iti napašu a ni sem se bome imela vuke obuti. Jenput kesno v jesen kad sem tako čuvala krave najenput je počel padati sneg. Ja sem otišla čepet na pen jer se nisem ufala iti domom da me nebi japa tukel zake sem dognala krave gladne domom. Školu nisem išla jer siromašna deca nisu išla v školu nek samo bogataši, a mene ni imel ni tko otprovlati. Išlo se je pešice prek šume u Vukovinu. Ja sem kak druge dekle, tere nisu išle v školu, prela, tkala i čejala perje. Se, se je spremalo zamuš.
2. Kad već spominjete udaju, recite mi kolko ste imali godina kad ste se udavali?
- Dete draga ja sem ti imela 16 let kad sem išla zamuš. Bila sem mala a i slaba pak se me ri pitalo za koga oču iti, već su to odrédivali moja stara mamica. Ja nisem znala za koga bum išla nek su mi moji mamicā samo rekli da sem zakaparena za svega po-knjnog muža. Oni su me zakaparili za 150 forinti. Ja sem bila zadovolna jer je moj muš bil bogat i to ti je bilo preštimano da je cura išla zamuš za bogataša. Moja je svadba bila tri dana. Kad sem došla zamuš v družinu, saku sem subote, kak sneja počinju, stopila vode i se muške družine prašala noge, dok bi oni stali na klupi, tera se je navek imala blizu postelege. Ja sem par suboti prala noge družini pak su mi japa rekli da je to zaostalo. Kej se tiče družine nas je bilo 24 i ja sem morala kad se išlo k obedu znati sakomu de mu je žlica. Ako se trefilo da ni negdo imal žlice onda je meni zel z ruk žlicu, tak se je meni dogodilo da sem negda ostala gladna. Hiže mi nisu dali ribati da nebi brže strul pod pak sam se znala zbuditi po noći kad su si spali i stati se pak sem pomalo ribala da se nebi kotila gamad v prasine po podu, a onda je bilo vuši, buvi, žoharov i druge gamadi.

3. Vi ste puno pomogli u slaganju Turopoljske svadbe i najviše ste pričali stare svadbene običaje Josipu Kovačević koji je po tom napisao pripovijest i napisao svadbu?
- Ja sem bila jako zainteresirana za izvedbu te svadbe a Josip Kovačević se je trudil i morem reći da je uspel prikazati baš po pravom kako je to baš negda bilo. Govori su bili točni kako i negda a i svirka je bila prava onak starinska. Na svadbe je samo jedno falelo, kej se ni bilo moglo pokazati kako se je negda po pravom kuvalo na ognjištu kako je to bilo na negdašnje svađbe. Kej se tiče onoga snimanja, bilo je i ono prilično dobro a pak u organizaciji svadbe Jožek je potpuno uspel pokazati kako je po pravom i bila. Kad si samo premislim kuliko je tu bilo prepreki i poteškoći tere su imali ti mladi naši dečki dok su to stvorili, jer je bilo u selu ljudi teri su dali stoga komediju, pak je bila teže i zonemi teri su imeli malo vole. Nu kak je god bilo, mzi že se stran svadba je lepo uspela i nādam se da ovoga dnešnjeg dana još i bole uspela, jer sad su mladi videli kako to je da da da to ni nikakav fašnik i kako su sve zvali.
4. Kakav je bio za vaših dana odnos između djece i roditelja?
- Bone ni bilo to tak kako je danes. Negda su deca bilabole stravu svojemi starci nek su danes. Negda su deca i boli počestvala svoje stare i slušala ih. Cura da je išla po putu, i dečko, ni ga smela ni gledeti, i dekla ni videla svega dečka dok ni išla zamuš.
5. Što su radila ženska djeca tj. djevojke za udaju za vaše mladosti?
- Dekle su sukale, tkale, prele i našivavale. Priređuvale su si novine za proščenje i zabavu. Kad je bilo Ivajnsko proščenje primari je bilo puno curi tere su bile na zabavi. Dekle su navek bile posebno u vrpe a dečki posebno. Da su dečki tančali z deklami to ti se ni puno spominjalo kako je to danes. Na zabave smo se tancali boso.
6. Čime su se zanimali mladići?
- Dečki su se skrbeli za drva da jih bu dosta za zimu i da jih bu dosta nacepane. Kad su to naredili znali su se zestati na križajne saki z jenim jakem loparkom i imali su veliki žmeki kotač pak bi se po celi dan kotakali, to ti je bilo mesto nogometu, samo je razlika vutem kej se ni onda klelo kako na nogometu.
7. Kako je bilo sa modom i oblačenjem u vaše vrijeme?
- I onda ti je bilo ke su bile bogate i pak ke su bile sirote. Bogate su znale čak na najžu našivavati svoju novinu da ju nebi videla tera kolegica da nebi imale napravljenu jednu muštru. Kad bi prešlo proščenje, bi se spominale kako je tera bila običena. Novine su se znašale samo za svetke, o Vuzmu, ivući o proščenje, Veliku mešu, i o Božiću.
8. Kako ste rješavali problem vode?
- Negda su bili samo tri zdenci u celom selu. Tu su sako juvani išli muži z velikim vedrom po vodu na stari zdenec teri je do nekog leta na ulice za Rožinec. U vedro su stale četiri vodrice vode. Pak su vedro nosili po dva domom na kolcu. Više put jih se puno znalo zestati pri zdencu pak su pripongivali do je znal kakvu novotariju.
9. Kako su tumačili ljudi let prvog aviona nad našim selom?
- Bila ti je došla z općine vjest po šerežanu Ivanu Robiću da bu letelo po zraku nekakvo čudo od železa. Ta kola da imaju kotače i krila. Kad je došel ti dan da je trebalo to dojti, neki su išli da vide a neki su se kome poskrili po štala jer je je bilo straf. Neki su, kad je to čudo letelo, reklo da se u tom nikak nemre voziti čovek nek da đavoli vitlaju s tim čudom.

10. Kako su gledali Duševčani prvi auto?

- Pak ti je dete, bila došla poruka po šerežanu da budu v selo došla kola tera budu išla bez ruda i konj. Pak ti se zjatilo celo selo na putu kad je išel, išel je pomalo a mi smo skakali prek grabe da nam nebi to čude kej naredilo.

11. Recite nam u Vaših 85 godina Vaš najstrniji trenutak?

- U svem životu nis baš niš lepoga doživelala ali kad sem videla kad su se vračali na Turopoljske svadbe naši svati z Mraclinom tancajući, ja sem bila tak sretna i vesela. Tak si želim da bi na leto još z više ludi gledela taj prekrasni starinski doživljaj i običaj.

Zaželjela sam dobročudnoj i simpatičnoj starici dug život i da još mnogo puta prisustvuje izvođenju Turopoljskr svadbe za koju se ona iako stara toliko črtovala i naše selo kao i čitavo turopolje mnogo zadužila.

Zlatica Kos

U NAŠEM ČRETU

Jankić orje pod kukurizu. - Čvrsta zemlja kak vrag - stara celina. Janko se kopiče za plugom železnakom -čas levo, čas desno-sve sepuni- kak mu je vruče. Najenput - konji mu stani na sredine zemlje, a on onda vikne -ve-ha-a-á. Gledi plug -levo desno- ki ti je vrag najenput došel, da nejdeš vramen. Je - vrag te dal i stvoril- em mi je črtalek negde opal s pluga. I on se okreće - pojde nazaj brazdom, da najde črtalek. Ide - ide - črtalka nigde. On gledi v zemlu i gunda- Kam si kvragu dospel, da te nigde ni.- Dok je on iskal črtalek, negova čorava Rička videla je z leve strene suseda Miška Šenicu i povlekla Žutku tera je bila z desna i s plugom vramen v Šenicu i zgrabe pasti i plug po Šenici čarati. Ali eto ti vraga! Vu ti čas ide ti Miško, da bu pogledal Šenicu, i videl Jankićove konje s plugom vujne. I on ni ni pet ni šest počne drčati kojnem i viče.-Nevola te popala pa ke si mi kojne v Šeniku pustil.- Na to se Jankić ogleda i vidi Miška de okreće negove kojne po Šenice i lamantira. -A, Jankić kak Jankić - ni kriv ni dužen- viče Mišku. Miško-o-o vudri je i okreni mi se sim nazaj vu brazdu de su i bili- bum oral- će bum- mogel- A Miško kak Miško i zbita, okreće kojne k nemu u brazdu i viče Jankiću. -Ki ti je vrag došel- da si mi kojne v Šeniku pustil- pok još s plugom - vragi su te dali i stvorili Bogda. - A jankić lepo Mišku -Naj se Miško lutiti -em- nes štel- nek sem črtalek zgubil- pak sem ha išel iskat i dotlom mi je taj čoravi vrag otišel v twoju Šenicu- Bogda parnula do zutra. Dotle su plug okrenuli obadva na staro mesto de je prestal orati - a Jankić vudri po čore i viče -stvoril te čo-ra-vi vrag- še-ni-cu si vi-de-la- a vu bra- du ne vi-diš i-ti vra-men.- Dotlom je Miško prigledal Jankićev plug i čudil se, i-je i-je i najenput se prigne i podigne črtalek ze zemle i vikne Jankiću -Vrag-te čo-ra-vi da-l em ti je ov- -črtalek i-je i-je- Jankić se stuli i gledi Miška i črtalek i veselo se čudi, i-je i-je pak de je vragi bil -da- ga- nes- videl. -A Miško mu veli -a- kej- bi ti vraga čo-ra-vo-ga videl sa-mo si mi Šeniku dal po-me-sti. Jankića je bilo sram i veli Mišku.-Čuj Miško- ideš li ti odma domom? A, idem, a kej bi ti? -Dej molim te reći moje babe nek mi odma zdoma kluč od pluga doneše, da prifrkem črtalek - ovak nemrem orati.- Buš li je rekel? Miško se malo šmrkne i malo lut veli -bum bum- I ode Miško gundajuć. Hm -hm- kak mi je Šeniku zmel -ovaj - smolko. Đuka mi ju je zone strane dal pripasti kravam -a-ovaj- ajd -

k vragu.- Kad je Miško bil već fajn daleko okrene se i vikne Jankiću.- Pa-zi da na-buš pak ko-bi-le- pu-stil vše-ni-cu.
A, Jankić mu vikne. Ne-bum ne-bum sa-mo re-ći mo-je ba-be da mi kluc do-ne-se-e.

Mato Detelić (Banski)

R A Z M I Š L J A N J A

Vidim, u duši se svakog kaos stvara
I u njemu se nešto novo budi
Nitko, baš nitko ne zna porijeklo toga
Tko to jednom okusi zna što je najsvetije kod ljudi.

E, da vam pričam priču
Rođenu u proljeće ovo
I o ljubavi dvoje mlađih.

Vidjeh ih u nekom parku gdje se već čuje pjev slavuja
I bili su sami, daleko od svijeta u zemlji maštanja i snova,
u zemlji sreće.
Cijeli svijet je bio njihov jer ga vole i jer se vole.
Sjeli su i radovali se svemu.

A ja? Ja sam gledao, gledao kao dječačić kroz željeznu ogradu
i razmišljao, razmišljao sam o tome paru:
Kako je lijepo kad se ljudi vole. Kako je lijepo kad se osjećaš
ljubljen, a i kad ljubiš.
Gledao sam širom otvorenih očiju, očiju koje su sve pamtile.

Ali najesnom, šipke nisu bile od gvožđa.
To su bili parovi.

Stotine, hiljade, miliјuni parova.
A ja sam svojim očima gledao parove i proljeće s njima.
Gledao sam širom otvorenih očiju, očiju koje su to sve požuano
promatrali.

Gledao sam s očima utopljenika koji tek sada shvaća da se
sastoji iz parova.
Shvatio sam da se ljudi probijaju u dvoje.

Dugo je moje čelo bilo prislonjeno na šipke.
Dugo su moje oči gledale u prazno
Gledale su možda i nesvesno tražole nesparenu jedinku.
Možda su žudile da i one mogu nekome uputiti onaj dugi pogled.
Dugi pogled koji kaže sve.

Ne znam kako, ali nisu našle. Sva mjesta su zauzeta.
Ostala su samo razmišljanja i ja još uvijek naslonjen
na hladnu željeznu rešetku.

Ivica Vinter

27

IZVJEŠTAJ SA GODIŠNJE SKUPŠTINE OGRANKA "SELJAČKE SLOGE"

BUŠEVEC od 19.2.1966. do 8.4.1967.

(Izvadak iz zapisnika)

Odmah poslije godišnje skupštine konstituirali smo novi Upravni organ Upravnog odbora OSS-e u sastavu

Predsjednik: Črnko Josipa Matija

Potpredsjednik Črnko Stjepan

Tajnik: Robić Mije Iván

Blagajnik: Kovačević Jure Đurđica

Na samom početku novi Upravni odbor naišao je na neke probleme koji su nam ostali u nasljede od prethodnog, a uz njih iskrsli su i drugi. Tih dana dobili smo poziv od "Zagrebačkih ljetnih večeri" da u srpnju 1966. god. nastupimo na "Smotri folklora" koja se održavala u sklopu tih večeri. Da bismo mogli nastupiti trebali smo nešto uvježbati, a za to je potrebno stručno lice koje bi moglo preuzeti vodstvo folklora. Pokušali smo preko škole da nam oni daju voditelja, muzički obrazovanog, da vodi ovu sekciiju. Međutim, tu smo se našli pred zatvorenim vratima. Pokušali smo i kćer našeg dugogodišnjeg vođe folklora Matije Mihatovića, koji nam je obećao da će raditi s nama, međutim kasnije je i on opravdano otkažao, tako da je ova akcija propala. Ali unatoč tome i naši seljani nastupili su u povorci kojaj je s tim u vezi bila upriličena. Ovih dana dobili smo poziv iz kojeg se vidi da organizatori "Smotre folklora" žele da upravo mi nastupimo ove godine na "Smotri". Za tu priliku morali bi uvježbati izvorni folklor, tj. plesove i pjesme iz našeg kraja, a izvodici programa morali bi biti odjeveni u narodnu nošnju, a žene bi kosu trebale isplesti u pletenice.

Dramski ansambel je nastupio sa komedijom Marina Držića "Dundo Maroje" na pozornicama Kuča, Vukovine, Lekenika i Buševca. Financijski efekat ovih gostovanja bio je negativan. U Kučama smo izveli predstavu pred punim gledalištem, u Vukovini pred prva dva reda, dok u Lekeniku nismo ni nastupili jer nije bilo gledalaca. Repriza u Buševcu je potpuno uspjela jer su glumci dali sve od sebe. Tajnik Amaterskih kazališta Hrvatske, drug Mikulić, najpohvalnije se izrazio o našoj priredbi. Sada nas dramski ansambel uvježbava Šenon "Turopoljski top" za koga je scenario napisao Ivan Rožić koji je ujedno i režiser. Sa "Topom" kako ga popularno nazivaju, trebalo bi nastupiti na Općinskoj "Smotri mladosti" zatim na Smotri mladih u Virovitici. Praizvedba "Turopoljskog topa" održat će se u nedelju 16. travnja, pred našim najistaknutijim kazališnim radnicima.

Knjižnica je gotovo cijele prošle godine bila zatvorena. U tom periodu smo načinili dvije primopredaje i to od Marije Rožić (Stjepana) Verici Robić (Tome), a od nje Juri Bobesić (Stjepana). Da povećamo i nabavimo knjige potrebne našim srednjoškolcima i ostaloj omladini, zatražili smo novčanu pomoć od buševačkih organizacija za nabavu knjiga, pošto OSS-e Buševac ne raspolaže sa dovoljno financijskih sredstava. Unatoč toga što smo svakoj organizaciji dostavili molbe, niti jedna organizacija nije odgovorila ni pozitivno ni negativno. Sprovegli smo sabirnu akciju skupljanja knjiga i starih spisa po selu da bi ih pohranili u Arhivu. Koristim ovu priliku da se u ime odbora zahvalim svim onima koji su pomogli tu našu akciju. Konačno, riješili smo problem sigurne pohrane dokumenata nabavom limenog ormara, kojeg smo dobili od Mjesne organizacije. U istom tom periodu izasao je samo jedan broj "Glasa Buševca". Međutim, ako se zna da na njemu rade svega tri do četiri čovjeka, vidimo da bi bilo nepravdano očekivati više. Broj "Glasa" koji je izasao u ožujku bio je spremjan za štampanje u studenom, no zbog tehničkih poteškoća čekao je tako do sada. Međutim, slijedila je i promjena u uredništvu "Glasa Buševca".

Glavnug urednika Josipa Kovačevića zamjenio je Ivan Rožić zbog velike prezaposlenosti dosadašnjeg urednika.

U planu rada bilo je zacrtano da osnujemo "Kino-foto" sekciju, ali međutim nismo došli dalje od pokusa. Ne može se reći da nema interesa, ali nikako da se sakupimo i održimo osnivačku skupštinu. Ipak zahvaljujući suradnji Rožića Ivice, snimljen je kolor film 8mm širine, o Buševcu. 28.8. 1966. organizirali smo tradicionalni nogometni turnir na kojem su nastupile momčadi seoskih organizacija. Koristim ovu priliku da se zahvalim DVD-u, Savezu boraca i SD "Polet"u na sportskoj i fer borbi. 18.3.1967. organizirali smo gostovanje popularnih komičara Nele Eržišnik i Brace Reis te ih ujedno i snimili na magnetofonsku vrpcu za naš Arhiv.

Duze vrijeme nameće se pred našu organizaciju problem prostorije, OSS-e je više svačija nego naša. U stvari mi smo beškučnici u vlastitoj kući, kako se to popularno kaže. Jednog dana našli smo se ispred zatvorenih vratiju. Brave koje je postavio OSS-e zamjenjene su, a da nas o tome nije nitko obavjestio. Ta prostorija je prije sve, samo ne prostorija kulturno-prosvjetnog društva, jer je više prljava nego čista. Zimi služi kao spremnica drva, zatim skladište piva i brašna, a osim toga pogodna je za punjenje magazina pošto poslije nitko nije dužan da je očisti. Neko vrijeme kao muzejska vrijednost u njoj je bio pohranjen "gerblin". Pokušali smo stati na kraj tom bezvlađu, međutim na naše molbe odgovorili su s prijetnjom, da će nam oduzeti prostoriju (Ne znam kome), kao i da će naši mještani ići uplaćivati razne usluge kao i po novac za mlijeko u Vukovinu.

Prilikom postavljanja vodovoda u Zadružni dom, zamolili smo neke naše rukovodioce Mjesne organizacije da nam dostave vodu u

glumačku prostoriju, kako bi se glumci nakon nastupa mogli oprati. Mislim da to ne bi bili veliki izdaci, pošto treba samo jedan metar cijevi i umivaonik, a tog trenutka naša blagajna bila je prazna. U našoj prostoriji nalazi se televizor koji je postao trn u oku nekim Buševčanima. Mjesna organizacija počela je o njemu raspravljati kao da je on isključivo njihovo vlasništvo jer nije ni pokušala da se sa nama konzultira. Možda ima na to pravo zbog uplaćene uplate za 1965.god. jer je tadašnji Upravni odbor zaboravio da ga odjavi. Naše je mišljenje da se nitko nema pravo mješati u tuđe poslove. Prvo, moramo znati da je taj televizor poklon tadašnje žadruge OSS-e i da ga kao takvog nemamo moralnog prava prodati bez konzultacije ostalog članstva. Zbog toga dajemo na diskusiju taj problem da li da ga prodamo, popravimo ili dodjelimo školi kako djeca ne bi trebala da idu u selo, kako bi mogla pratiti u školi emisiju "TV u školi", koja je postala sašavni dio nastave. (Sada je televizor prema sporazumu dan na korištenje školi)

Analiza dolaženja Upravnog odbora na sastanke pokazuje da je prosjek na svakom sastanku 65,6%, odnosno oko 2% članova što je obzirom na broj članova preveliki broj izostanaka. U koliko u prosjek uzmemo i ostale članove, onda u prosjeku na svakom sastanku je bilo 8,12 ljudi u odnosu na prijašnjih 5,93 Upravnog odbora. Bilo je pokušaja da se sazove masovni sastanak, međutim sve je ostalo samo pokušaj. Na kraju zahvalio im se i u ime Upravnog odbora Robiću Stjepana Josipu na prijevozu ormara za Arhiv iz Zagreba, zatim našim pjevačima amaterima Franji Kovačević(Josipa) Katuliću Antunu Dragutinu, Ražiću Josipa Mirjani i Črnko Josipa Nadici, te Vis-u "Albatros" i sastavu "Ciciban", a posebno se zahvaljujemo Črnko Josipa Matiji na većoj količini poklonjeni raznih dokumenata za Arhiv. Ujedno se zahvaljujemo svim članovima koji su nam u bilo kojem vidu pomoći,

IZVJEŠTAJ UREDNIŠTVA "GLASA BUŠEVCA" ZA IZDAVAČKI
RAD U 1966. GODINI PODNESEN NA GODIŠNJOJ SKUPŠTINI
OGRANKA "SELJAČKE SLOGE"-DNE 8. TRAVNJA 1967. GODINE

Kako vam je poznato u toku 1966. god. izšla su jedva dva broja. Broj 6 i 7.

Izdavačkim planom predviđao sam da ćemo mrežda izdati četiri broja. Taj plan nismo mogli ostvariti jer je sav rad oko pisanja i sakupljanja članaka ostalo na nas dvojici - trojici ljudi. A ni taj broj nije onaj iz spiska članova uredništva. Zbog vlastite prezauzetosti Mijo prof. Robić i Josip Robić koji su bili uvijek aktivni, a naročito Mijo Robić - ove godine zatajili. Jedino je Stjepan Robić bio aktivan te smo mu lanske godine još na leđa stavili i Povjesni arhiv.

Bio sam prisiljen da se obratim za pomoć redakciji "Velikogoričkog lista" - da nam pomognu u korekturi našeg biltena.

Radi ovog oslabljenja našeg uredništva a i nepotpune pomoći ostalih naših mještana, ni ostalim, uz najveće žrtve i napore nismo mogli izgurati više od dva broja. List je usprkos svih poteškoća dobio još i par karikatura - skici i rubriku - kratke viješti a štanpalili smo i dvije fotografije više nego inače - u ovom zadnjem broju.

Financijsku pomoć za obadva broja pružila je Mjesna zajednica, koja zaslužuje svaku pohvalu za ovu pomoć.

Dužan sam da izvjestim ovaj skup o promjeni članova uredništva koja će nastupiti već od slijedećeg broja. Na sastanku predstavnika naših organizacija održanog 11 prosinca 1966. god. - po-dnio sam prijedlog - da me se smjeni sa dužnosti urednika s time da ovu dužnost primi Ivan Rožić - dosadašnji član naše redakcije. Ovaj prijedlog je prihvачen od strane prisutnih i Ivana Rožića. Ovime mu je dano ovlaštenje da sam odabere svoje surađnike i da list registrira na nadležnom mjestu. Tom prilikom objećana mu je pomoć sa naše strane u svakom pogledu - da bi list može izlaziti prema planu koji će se kasnije izraditi. Ovom pravilom završio se trogodišnji pionirski rad dosadašnjeg uredništva. U tom vremenu objavili smo devet naslova. "Godišnjak", sedam redovnih brojeva i jedan izvanredni. Naoko ovo ne izgleda veliki broj, no da bi se ta cifra ostvarila, bilo je potrebno uložiti mnogo truda i imati puno volje. Sjetimo se da je za nas ovaj posao bio nov i nepoznat. Mi nismo od nikoga ništa naslijedili, nego smo morali sve stvarati sami, pa i materijalnu bazu. Uz to raditi i učiti se na vlastitim greškama. Kroz par brojeva naš list je dobio već sadašnju fizionomiju da bi bio ono što smo mi željeli.

Sa više različitih rubrika, on je našao svoje čitaocu među našim mještanima svih godina starosti. Glas Buševca postao je u ove tri godine dio našeg života. Mnoge stvari saznali smo sa njegovih stranica - koje bi nam vjerojatno ostale nepoznate. Dostignuli smo za mnoge prošle događaje iz života naših ljudi. Sve je to sada ostalo zapisano za nas i one koji će doći iza nas.

Mnogi aktuelni problemi-pomogao je da se uspješno riješe. Postao je zanimljivo štivo ne samo za naše mještane i mještane srednjih sel - već je njegov radijus putovanja mnogo veći i širi nego što su granice naše domovine. On putuje i mnogo dalje - svukud gdje žive naši ljudi u dalekoj Americi i vrloj Africi. Čitaju ga ljudi sa raznom naobrazbom - naši i nama poznati: nepoznati sa interesom, naši sa interesom i ponosom. Zato, jer je naš, jer na njegovim koricama piše četiristo godina staro ime našega sela, ime našeg postojanja.

Danas kad se opraštamo od dužnosti urednika, moram se zahvaliti onima koji su prihvatali ideju za štampanje Godišnjaka i prvi dali svoje članke. Bili su to pokojni Josip Kos, te jedan od stalnih naših suradnika Mato Detelić. Iz Amerike javio se prvi Josip Črnko. Kod izdavanja lista bili su moji oduševljeni suradnici Mijo

prof. Robić i Ivan Kos Đoni. Ja im i ovom prilikom zahvaljujem na suradnji i povjerenju koje su imali u mene kada su se prelivili ovog nepoznatog posla.

Članovi tada Upravnog odbora OSS-e Josip Kovačević (Ivana gl. 99) i Stjepan Črnko (Franje) kao i drugi svakako zaslužuju pohvalu - da su bili među onima koji su pomogli ovaj rad.

Nikola Matulić i Josip Robić - prvi su pomogli i surađivali kod izdavanja Glasa Buševca.

Ovaj kratak naš rad je htjeli ili ne naša historija danas nezanimljiva-sutra već pomalo interesantna.

Uvjeren sam da će i novi članovi uredništva - gledajući već sada i na tradiciju - sa puno ljubavi i žara prionuti poslu, da će dokazati da i ono mogu učiniti ako ne više i bolje od nas svojih predhodnika, a ono bar toliko koliko smo mi ispred njih uradili. Mi ipak očekujemo od njih da će naš list biti kvantitativno i kvalitativno bolji, te da ćemo u 1967. godini ugledati i više brojeva nego smo to predviđjeli. Kako bi danas godinu dana mogli čestitati novoj redakciji. Hvala!

Urednik: Josip Kovačević

Popravak poljskog puta Zadružni dom-Severčica

Poljski put koji vodi od Zadružnog doma do Severčice bio je već duže vrijeme gotovo neprohodan zbog jana, tako da ljudi koji su htjeli zaprežnim kolima na svoja polja imali su velike potешkiće. Suho ljeto bez kiša omogućilo je popravak tog puta što je i učinjeno, a time izbjegnute sve nezgode što prate zaprežna kola natovarena.

Za organizaciju radova i nabavu novčanih sredstava poslovio sam se ja, pošto nisam naišao na razumijevanje kod predsjednika mjesne zajednice kojem sam se prvo bitno obratio. Predsjednik se bojao da neće moći mjesna zajednica sa svojih 860 ND pokriti troškove oko toga, nije se htjela upuštati u taj rizik. Naime tih 860 dinara mjesna zajednica je ubrala od prodane paše po poljskim putovima i mogu se namjeniti za popravak tih puteva. Tada sam ja uzeo sve na sebe. Popodio sam autoprevoznike i čovjeka koji je radio naputu. Autoprevoznici su bili Josip Rožić, N. Desput, i Plodinec, a radio je na putu I. Rožić.

Da bi se pošlo na vrijeme s radovima morao sam položiti vozačima na ime garancije 1200 ND od toga sam 800 dinara dao lično svojih, a ostalih 400 dać sam kad sam ih sakupio od ljudi. Put je navožen sa "krečom" i šljunkom. Jane su zatrpane, a i računi su podmireni tako da je ostatak još 260 ND za koji novac će autoprevoznik dovesti šljunka na spomenuti put kad to bude potrebno. U proračun, svako domaćinstvo koje koristi taj put plaća 30ND po rali i svi su bili s time zadovoljni što se vidi po uredno i na vrijeme plaćenim iznosima. Računi su uredno sređeni tako da sam ih spremam dati na uvid onome koga što interesira, a potom pohraniti u arhiv. Spisak mještana sela Buševca koja su učestvovali u samodoprinosu za izgradnju puta Zadružni dom - Severčica:

IME I PREZIME ul. i kbr.	Površina čhv.	Plaćeno NDin.
Ivan Vnučec gl.79	3-800	105,00
Mijo Rožić kol.35	1-400	40,00
Stjepan Žugaj kol.39	800	15,00
Nikola Bartolin kol.51	800	15,00
Nikola Črnko kol.5/1	1	30,00
Danica Robić gl. 2/1	2-800	54,00

IME I PREZIME ul.i kbr. Površina plaćeno ND.

Stjepan Bartolin	kol. 51	800	15,00
Stjepan Katulić	kol. 47	2	60,00
Franju Detelić	kol. 41	2	60,00
Tomo Detelić	kol. 55	300	7,00
Marica Bartolin	gl. 9	1 - 800	45,00
Ivan Katulić	gl. 1/5	1	30,00
Josip Detelić	kol. 57	1 - 1200	53,00
Franjo Detelić	kol. 44	1200	22,00
Stjepan Detelić	kol. 59	400	8,00
Mato Detelić	kol. 52	1 - 800	45,00
Katica Črnko	kol. 72	800	15,00
Franjo Katulić	kol. 67	1	30,00
Stjepan Katulić	kol. 73	800	15,00
Janko Katulić	kol. 64	2 - 300	65,00
Juraj Trumbetaš	kol. 77	2 - 400	67,00
Mara Katulić	kol. 66	2	60,00
Franjo Robić	kol. 81	2	60,00
Franjo Rožić	kol. 68	1 - 800	45,00
Fabijan Detelić	kol. 85	600	13,00
Bara Detelić	kol. 61	1	30,00
Tomo Robić	kol. 17	4	120,00
Jura i Kovačević	kol. 18/1	1400	25,00
Andrija Detelić	gl. 70	900	17,00
Antun Črnko	gl. 78/a	1 - 800	45,00
Nikola Katulić	gl. 101	1200	23,00
Slava Kovačević	gl. 97	1	30,00
Bara Rožić	gl. 89	1 - 400	37,00
Imbro Detelić	kol. 48	1	30,00
Ivan Detelić	gl. 32	800	15,00
Franjo Črnko	gl. 83	1	30,00
Kata Robić	gl. 77	1 - 800	45,00
Nikola Robić	gl. 73	800	15,00
Kata Kovačević	gl. 75	1200	23,00
Franjo Rožić	gl. 71	500	8,00
Kata Rožić	gl. 69	1200	22,50
Nikola Robić	gl. 63	300	7,00
Franjo Vnučec	gl. 61	1 - 500	39,00
Marica lendarić	gl. 57	1 - 800	45,00
Mijo Rožić	gl. 55	2 - 1200	82,50
Božo Kajganić	gl. 53	560	10,00
Mijo Đuretić	gl. 51	560	10,00
Mato Katulić	gl. 22	1200	23,00
Blaž Rožić	gl. 49	1400	25,00
Franjo Detelić	gl. 2/b	1200	23,00
Jana Detelić	gl. 67	1	30,00
Stjepan Katulić	gl. 41	2 - 500	70,00
Franjo Rožić	gl. 35	1 - 400	37,50
Ivan Rožić	gl. 33	1 - 400	37,50
Vlado Rožić	gl. 33	1 - 800	22,50
Stjepan Katulić	gl. 45	1	30,00
Blaž Rožić	gl. 14	800	15,00
Petar Rožić	gl. 27	2 - 400	67,50
Antun Rožić	gl. 11	500	10,00
Josip Detelić	gl. 25	1 - 800	45,00
Drago Katulić	gl. 19	1	30,00
Mato Katulić	gl. 1/2	1	30,00
Jakob Rožić	gl. 15	600	11,00
Josip Križanić - Lazi	3	1200	20,00

UKUPNO 2.274,00

Josip Rožić gl. 43, za jedno jutro i 400 hvati dovezao je jedan kapijom šljunka

Mato Rožić gl. 31 duguje za jedno jutro i 400 hvati 40,00 ND.

Rukovodilac radova:

Ivan Vnučec

Ovaj primjer Vnučeca treba da nam služi kao uzor svima mještanima sela Buševca. Naši su poljski putovi su u jednom stanju i evo nam prilike ove godine da se organiziramo i da složno popravimo te puteve. Vidimo da dobra volja može sve, tko će nam ih popraviti ako ne mi sami korisnici istih.

Urednik

H U M O R

KRATAK RAZGOVOR S TUROPOJLSKIM PLEMENITAŠEM VIDOM LACKOVIC

Vi ste među nama već više od pola godine, pa bi vas zamolilo u ime naših čitalaca da nam kažete neka svoja zapažanja o napretku ili o nazatku od vaših pa do današnjih dana.

- Sekak samo pitajte.
Dobro, hajd recite vi nama kakvo mišljenje imate o sanim kućama.
- He ima tu puno novoga. Negda su hiže delali samo ſdreva a danes se delaju najviše kak vi ono velite z krađe.
Ne kređe već građe.
- Je je, to su ti zidane hiže pak montažne pak s kamenom ometane i do bi je se znal. Onda vi još imate vuz te hiže i zajedničke hiže a toga negda ni bilo, tu je Bertija pak ZD i VD.
Nešto ste rekli za duge rubače.
- Nu ni to ništa, negda su dekle tere su bile gizdaveše imele više kraluža i dukse rubače, a danes imaju kratke rubače i duge je ike.

Dobro a kako vam se sviđaju te naše zabave.

- A kak. One su skoro iste kak i neđa barem po dužine, nemislim tu na dužinu rubač, neko vremenske dužine. Tak smo mi imeli zabavu tam od jedne vure po poldan pa smo se zabavljali sve do predvečer pak smo se razišli, nu sigurno znate da nismo imeli struju. A danes su pak od 10 navečer pak se zadrži i do jedne vure a negda i do pol dve po pol noći.

Jesteli se vi momci kada svađali?

- A po zime smo se igrali tata i štendara i tu smo se znali hariti. Dok danes se lepo u bertije moći je kartati a ako se treba hariti otide se u Vugulinec na zabavu i stvar je rešena. Jedno sem skorom zabil. Negda se ni moglo ni zamisliti da bi neka hiža mogla viseti a to ima za sad samo Buševac.
Vi ste sigurno iz bertije sledili tu kuću pa vam se pričinile da visi.
- Nisem ju mogel nikak videti u bertije kad je daleko od mene, em i sami znašte da se škola nevidi u bertije.

STATISTIČKI PREGLED

od 1.1.1966 - 31.12.1967. god.

Rođeni

1. Robić Mije Dražen	6.	2.	1966.
2. Katulić Stjepana Sonja	22.	4.	"
3. Vlahcyec Stjepana Verica	14.	5.	"
4. Katulić Mate Lidija	24.	5.	"
5. Škvorč Ivana Melita	21.	5.	"
6. Črnko Mije Damir	8.	6.	"
7. Katulić Ivana Ljiljana	17.	7.	"
8. Katulić Ivana Draženka	3.	8.	"
9. Lukic Dušana Miroslav i Nenad	30.	7.	"
10. Dijanežević Ferde Dubravka	12.	8.	"
11. Markus Slavka Ivica	2.	9.	"
12. Katulić Ivana Dubravka	9.	11.	"
13. Kirin Ivana Damir	10.	11.	"
14. Detelić Franje Snježana	14.	12.	"
15. Bobesić Josipa Zlatko	23.	12.	"
1. Robić Filipa Višnja	12.	1.	1967.
2. Trumbetaš Juraja Brankica	15.	1.	"
3. Kcs Ivana Vesna	15.	1.	"
4. Zagorec Slavka Mirjana	24.	1.	"
5. Horvačić Josipa Dubravka	18.	2.	"
6. Bartolin Stjepana Blaženka	15.	3.	"
7. Kompe Ivana Ivan	28.	3.	"
8. Lučan Juraja Verica	7.	4.	"
9. Katulić Franje Nenad	26.	5.	"
10. Rožić Ivana Nenad	30.	6.	"
11. Vinter Juraja Vlasta	30.	7.	"
12. Katulić Stjepana Siniša	2.	9.	"
13. Kos Josipa Josip	16.	10.	"
14. Črnko Mije Marica	20.	11.	"
15. Škvorč Ivana Natalija	29.	11.	"
16. Markulin Josipa Smiljana	4.	12.	"
17. Periša Zlatka Andelko	14.	12.	"
18. Črnko Franje Jasna	17.	12.	1967.

Vjenčani

1. Katulić Ivan, radnik i Kirin Marica, kućanica	29.1.1966.
2. Katulić Stjepan, radnik i Grđan Ljubica, kućanica	20.2. " "
3. Robić Stjepan, službenik i Žitnik Branka, službenica	26.11. "
4. Rožić Ivan, električar i Mihalincić Dragica, službenik	7.1. 1967.
5. Katulić Franjo, službenik i Robić Marija, kućanica	" "
6. Črnko Ivan, električar i Rožić Biserka, učenica	16.7. "
7. Robić Josip, električar i Rožić Marica s. tehničar	12.11. "
8. Robić Josip, službenik i Sever Katica, kućanica	25.11. "
9. Rožić Marica, učenica i Palaić Stjepan, strojopravac	30.12. "
10. Kos Josip, radnik i Novosel Marica, kućanica	22.1. 1967.

<u>Umrli</u>	<u>rođen-a</u>	<u>umro-la</u>
1. Petračić Franjo	27. 7. 1932.	10. 1. 1966.
2. Robić Kata	19. 11. 1900.	25. 2. 1966.
3. Vnučec Ivan	23. 12. 1883.	4. 4. 1966.
4. Robić Bara	2. 3. 1907.	2. 5. 1966.
5. Lučić Josip	3. 9. 1960.	8. 6. 1966.
6. Nađ Đuro	7. 3. 1884.	19. 7. 1966.
7. Detelić Mato	9. 9. 1889.	13. 8. 1966.
8. Peternac Ivan	6. 4. 1886.	18. 9. 1966.
9. Katulić Franjo	9. 5. 1900.	30. 9. 1966.
10. Latin Marica	8. 2. 1946.	10. 12. 1966.
1. Katulić Ana	16. 4. 1888.	15. 1. 1967.
2. Detelić Mara	15. 8. 1905.	16. 5. 1967.
3. Bobesić Jana	22. 7. 1891.	3. 6. 1967.
4. Vnučec Ana	24. 1. 1909.	29. 9. 1967.
5. Detelić Jana	14. 7. 1903.	18. 10. 1967.
6. Rožić Blaž	30. 1. 1899.	20. 11. 1967.
7. Vujnović Slava	25. 11. 1911.	25. 11. 1967.

POPIS ČLANOVA OSS-e BUŠEVEC

Glavna ulica

	<u>kb.</u>		<u>kb.</u>
1. Franjo Bartolin	1/7	33. Marica Robić	63
2. Ivan Katulić	1/5	34. Mijo Robić	61
3. Ivan Katulić	1/5	35. Stjepan Palaić	69
4. Josip Lučić	1/3	36. Marica Palaić	69
5. Ivan Godinić	3	37. Ivan Robić	77
6. Verica Godinić	3	38. Katica Robić	77
7. Drago Rožić	5	39. Mijo Robić	77
8. Zvonko Rožić	5	40. Verica Robić	77
9. Ivan Rožić	11	41. Verica Robić	77
10. Mladen Rožić	11	42. Katica Vnučec	79
11. Vlado Rumbak	13	43. Ivan Vnučec	79
12. Mira Rumbak	13	44. Branko Vnučec	79
13. Anica Kirin	15	45. Katica Črnko	83
14. Ivan Kirin	15	46. Franjo Črnko	83
15. Filip Kos	21	47. Stjepan Rožić	85
16. Ivan Rožić	23	48. Barica Rožić	85
17. Katica Rožić	23	49. Marica Rožić	85
18. Marica Detelić	25	50. Franjo Detelić	87
19. Franjo Detelić	25	51. Marica Detelić	87
20. Stjepan Rožić	27	52. Katica Kovačević	95
21. Franjo Rožić	35	53. Josip Kovačević	97
22. Marica Rožić	35	54. Josip Kovačević	99
23. Anica Detelić	37	55. Marica Kovačević	99
24. Stjepan Detelić	37	56. Franjo Vinter	99/a
25. Josip Katulić	41	57. Dragica Vinter	99/a
26. Stefa Katulić	41	58. Verica Vinter	99/a
27. Nená Katulić	41	59. Marica Vinter	99/a
28. Zlatko Rožić	43	60. Marica Katulić	101
29. Božo Kajganić	53	61. Nikola Katulić	101
30. Vnučec Marica	61	62. Dragica Kovačević	103
31. Verica Vnučec	61	63. Ivan Kovačević	103
32. Zvonko Vnučec	61	64. Vesna Kovačević	103

br.	kbr.
65. Drago Katulić	105
66. Marica Katulić	105
67. Dragica Robić	115
68. Barica Robić	117
69. Josip Robić	117
70. Juraj Robić	117
71. Katica Vinter	119
72. Ivo Vinter	119
73. Ivan Sever	123/1
74. Barica Sever	123/1
75. Marica Sever	123/1
76. Tomo Horvačić	125/1
77. Stjepan Robić	127
78. Jagica Robić	127
79. Franjo Robić	127/a
80. Verica Detelić	129/a
81. Ivan Boltušić	129/a
82. Ivan Boltušić	129/a
83. Slavko Kompes	131/a
84. Nikola Bobesić	131
85. Vera Bobesić	131
86. Franjo Detelić	2/d
87. Josip Katulić	2/e
88. Zugaj Ljubica	2/c
89. Antun Zugaj	2/c
90. Ivan Črnko	2/b
91. Ivan Črnko	2/a
92. Biserka Črnko	6
93. Ivan Črnko	6
94. Ivan Rožić	8
95. Zlatko Rožić	8
96. Marjan Rožić	8
97. Vera Rožić	10
98. Mirjana Rožić	10
99. Blaž Rožić	14
100. Ivan Štinec	20/a
101. Anica Kos	20/b
102. Ivan Kos	20/b
103. Ivan Kos	20/b
104. Tanja Katulić	22
105. Stjepan Rožić	30
106. Vlado Rožić	30
107. Slavica Rožić	30
108. Marica Rožić	30/a
109. Anica Detelić	32
110. Ivan Detelić	32
111. Marijan Zagorec	34
112. Slavko Zagorec	36
113. Danica Zagorec	36
114. Josip Robić	38
115. Marica Robić	38
116. Franjo Robić	38
117. Marica Katulić	40
118. Franjo Katulić	40
119. Franjo Kovačević	44
120. Slavica Kovačević	44
121. Marica Kovačević	44
122. Zlatko Kovačević	44
123. Ivanka Glavaš	46/a
124. Ivan Glavaš	46/a
125. Vera Robić	48
126. Marica Juratović	48
127. Ivica Tomašić	48
128. Marijan Tomašić	48
129. Juraj Robić	54
130. Katica Robić	54
131. Ivan Robić	56
132. Zvonko Črnko	60
133. Franjo Črnko	62
134. Mato Črnko	62/a
135. Matija Črnko	64
136. Juraj Črnko	66
137. Barica Detelić	70
138. Marijan Detelić	70
139. Josip Kovačević	72
140. Juraj Vinter	76/a
141. Vlado Črnko	78/a
142. Katica Črnko	78/a
143. Brankica Črnko	78/a
144. Stjepan Detelić	80
145. Katarina Detelić	80
146. Katica Detelić	80
147. Mijo Vinter	80/a
148. Ana Vinter	80/a
149. Ivica Vinter	80/a
150. Branko Vinter	80/a
151. Jadranka Vinter	80/a
152. Barica Kovačević	80/b
153. Vlado Kovačević	80/b
154. Juraj Bobesić	84
155. Fabijan Robić	86
156. Franjo Robić	86
163. Tomo Rožić	bb
157. Katica Franković, Lazi	1
158. Franjo Kirin, Novo Selo	1
159. Josip Kirin	1
160. Franjo Đurašin	12
161. Josip Rožić, Zagreb	
162. Franjo Kos, Turopolje	
<hr/>	
Kolodvorska ulica	
164. Črnko Branko	5/b
165. Marija Stuparić	7
166. Stjepan Katulić	9
167. Stjepan Črnko	11
168. Marica Bobesić	11
169. Ivan Sever	13
170. Peternac Vinko	15
171. Draga Peternac	15
172. Nikola Peternac	15
173. Marica Peternac	15
174. Anka Peternac	15
175. Josip Peternac	15
176. Tomo Robić	17
177. Slava Robić	17

	kbr.		kbr.
178. Anica Robić	17	238. Marica Detelić	18
179. Marica Robić	17	239. Đurđica Kovačević	18/a
180. Marijan Robić	17	240. Dragica Kovačević	18/a
181. Stjepan Horvačić	19	241. Marica Kovačević	18/a
182. Franjo Horvačić	19	242. Slava Katulić	20
183. Ivan Horvačić	19	243. Zvonko Bobesić	24
184. Verica Robić	21	244. Drago Bobesić	26
185. Kata Robić	21	245. Slava Črnko	28
186. Jagica Robić	21	246. Đurđica Črnko	28
187. Ivan Robić	21	247. Marica Fabijaneč	30
188. Juraj Robić	21	248. Ivan Kos	32
189. Slavica Robić	23	249. Dragica Kos	32
190. Stjepan Robić	23	250. Franjo Kos	34
191. Darko Robić	23	251. Barica Kos	34
192. Ana Robić	29	252. Ivan Kos	38
193. Ivan Robić	29	253. Marica Kos	38
194. Vid Robić	31	254. Zlata Kos	38
195. Kata Robić	31	255. Josip Kos	38
196. Marica Robić	31	256. Zlatko Kos	38
197. Verica Robić	31	257. Nikola Kos	38
198. Stjepan Robić	33	258. Josip Kovačević	40
199. Kata Robić	33	259. Ivica Kovačević	40
200. Stjepan Robić	33	260. Franjo Kovačević	42
201. Katica Robić	33	261. Marica Kovačević	42
202. Josip Robić	33	262. Marica Detelić	44
203. Brankó Robić	33	263. Marica Petrlin	46
204. Franjo Katulić	37	264. Franjo Robić	50
205. Marica Katulić	37	265. Barica Rožić	50
206. Stjepan Zugaj	39	266. Barica Robić	50
207. Dragica Zugaj	39	267. Branko Detelić	52
208. Kata Katulić	43	268. Ljubica Detelić	52
209. Jakob Katulić	45	269. Slavica Detelić	52
210. Stjepan Katulić	47	270. Ivan Siladi	52
211. Dragica Katulić	47	271. Marica Siladi	52
212. Barica Matušin	49	272. Verica Siladi	52
213. Nikola Bartolin	51	273. Stjepan Robić	58
214. Antun Robić	57	274. Marica Robić	58
215. Katica Detelić	59	275. Josip Katulić	66
216. Stjepan Detelić	59	276. Ivan Rožić	68
217. Ivan Katulić	65	277. Katica Rožić	68
218. Stjepan Katulić	71	278. Ivan Robić	70
219. Ivan Katulić	67	279. Katica Črnko	72
220. Stjepan Katulić	73	280. Marijan Črnko	72
221. Anica Kovačević	79	281. Stjepan Črnko	76
222. Marica Kovačević	79	282. Katica Črnko	76
223. Franjo Robić	81	283. Ana Kos	38
224. Katica Robić	81	284. Juraj Katulić	43
225. Ivica Robić	81	285. Nikola Črnko	5/a
226. Stjepan Robić	81	286. Barica Katulić	20
227. Slavko Katulić	87	287. Stjepan Kos	36
228. Ivan Robić	2/a	288. Slava Kos	32
229. Brankica Robić	6	289. Slava Kovačević gl.97	
230. Vera Robić	6	290. Stjepan Rožić	gl.29
231. Katica Robić	6/a		
232. Josip Robić	6/a		
233. Stjepan Birek	14		
234. Josip Lučić	16		
235. Slava Lučić	16		
236. Marijan Lučić	16		
237. Josip Detelić	18		

Obavještavaju se svi članovi koji
ovdje nisu navedeni, kao i oni koji
se žele učlaniti neka se javi kod
tajnika.

